Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul II—Nr. 159 Vineri 4 noiemb. 1955

4 pagini Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R.P.R.

Trăiască cea de a 38-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie!

Proclamarea Puterii Sovietelor

Vladimir Ilici Lenin proclamă Puterea Sovietelor la al doilea Congres al Sovietelor din întreaga Rusie.

(După tabloul pictorilor: D. Nalbandian, N. Mescianinov, V. Priblovschi și L. Suzdalțov).

A 38-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie

In ziua de 7 Noiembrie, întreaga omenire progresistă sărbătorește împlinirea a 38 de ani de la victoria celei mai mărețe revoluții cunoscută de istorie — Marea Revoluție Socialistă din Octombrie.

Sub conducerea înțeleaptă a gloriosului Partid Comunist, întemeiat de Lenin și tovarășii săi de luptă, proletariatul din Rusia, într-o frățească alianță cu masele exploatate ale țărănimii, a sfărîmat cătușele robiei capitaliste în una din cele mai mari țări de pe pămînt și a făurit primul stat din lume al oamenilor muncii de la orașe și sate. Acest măreț eveniment a schimbat din temelii viața popoarelor Rusiei, care înainte de revoluție erau crunt exploatate și asuprite. Revoluția din Octombrie le-a deschis drumul spre o viață nouă, liberă și fericită.

Dar însemnătatea Marii Revoluții Socialiste din Octombrie nu se mărginește doar la istoria Rusiei. Ea a marcat în istoria omenirii începutul unei epoci noi — epoca revoluțiilor proletare în țările capitaliste și a luptelor de eliberare națională în colonii și țările dependente, era pieirii inevitabile a capitalismului, era victoriei socialismului și comunismului.

In cei 38 de ani cîți au trecut din Octombrie 1917 ideile Marii Revoluții, ideile genialilor dascăli și conducători ai proletariatului: Marx, Engels, Lenin, Stalin, au triumfat pe deplin în U.R.S.S. Poporul sovietic, deschizător de drumuri noi în istorie, a înfăptuit cu succes planul lui Lenin de construire a socialismului, plan ce cuprindea industrializarea socialistă a țării, transformarea socialistă a agriculturii și înfăptuirea revoluției culturale. P.C.U.S. a acordat o deosebită atenție creării unei puternice industrii grele și electrificării țării, care stau la baza dezvoltării întregii economii naționale și a creșterii bunăstării materiale și culturale a oamenilor sovietici. Aplicînd genialul plan cooperatist al lui Lenin, Partidul Comunist a înfăptuit, sub conducerea lui Stalin, transformarea socialistă a agriculturii, operă tot atît de grea și de importantă ca și luarea puterii; milioanele de țărani muncitori cu gospodării mici, înapoiate, s-au unit de bună voie în mari gospodării colhoznice, bazate pe tehnica cea mai înaintată.

Prin victoria socialismului, în condițiile de viață ale oamenilor sovietici au avut loc transformări radicale: exploatarea a fost complet lichidată; în U.R.S.S., sînt astăzi două clase prietene — clasa muncitoare și țărănimea colhoznică. Infăptuirea revoluției culturale a dus la stîrpirea analfabetismului, la creșterea nivelului cultural și politic al maselor; U.R.S.S. a devenit țara științei și culturii celei mai înaintate.

Sub conducerea P.C.U.S., popoarele Uniunii Sovietice desăvîrșesc construirea socialismului și înfăptuiesc trecerea treptată la comunism — visul de aur al omenirii. Ele întîmpină cea de a 38-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie cu noi succese în opera de construire a comunismului. Al cincilea plan cincinal a fost îndeplinit în 4 ani și 4 luni. Față de anul 1940, producția industrială a U.R.S.S. a crescut de 3 ori, iar față de 1913, de 60 de ori. U.R.S.S. produce astăzi de 87 de ori mai multă energie electrică decît Rusia țaristă.

In țara socialismului victorios, cea mai mare descoperire a științei din secolul nostru — energia atomică — este pusă în slujba omului. Anul trecut, a intrat în funcțiune prima centrală atomo-electrică din lume, de 5000 kw, iar în prezent se lucrează la proiectarea unor noi centrale atomo-electrice cu o capacitate de 50.000-100.000 kw.

Realizări importante au fost dobîndite și în domeniul agriculturii. In prezent, pe ogoarele colhozurilor și sovhozurilor din U.R.S.S. lucrează 1.142.000 de tractoare, 350.000 de combine cerealiere și sute de mii de alte mașini agricole de înaltă productivitate. Mecanizarea agriculturii a dus la sporirea considerabilă a producției agricole și a permis partidului și guvernului sovietic să pună în fața colhoznicilor și muncitorilor din sovhozuri și S.M.T.-uri sarcina sporirii producției anuale de cereale pînă la imensa cifră de 10 miliarde de puduri și a măririi volumului produselor animale de peste 2 ori. Noi suprafețe de teren arabil vor fi redate agriculturii.

Uriașa dezvoltare a economiei U.R.S.S. a făcut cu putință creșterea considerabilă a nivelului de trai al oamenilor muncii. In U.R.S.S., prețurile mărfurilor de larg consum sînt astăzi de 2,3 ori mai mici decît în 1947 în comerțul de stat și de 4 ori mai mici pe piața colhoznică.

Cîtă deosebire între starea de jalnică mizerie în care se găsesc oamenii muncii din țările capitaliste și viața înfloritoare, fericită, a popoarelor sovietice! In țările capitaliste, salariile scad, prețurile mărfurilor urcă necontenit, numărul muncitorilor care n-au de lucru sporește zi de zi, viața oamenilor muncii de la sate se înrăutățește neîncetat.

Preocupat de îmbunătățirea continuă a vieții cetățenilor săi, statul sovietic luptă cu hotărîre pentru apărarea păcii și întărirea prieteniei între popoare. Acțiunile întreprinse de guvernul sovietic în acest scop, propunerile constructive făcute de delegația U.R.S.S., în frunte cu tovarășul V. M. Molotov, la conferința miniștrilor de Externe ai celor patru mari puteri care are loc la Geneva, dovedesc că Uniunea Sovietică nu desparte vorbele de fapte.

Victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie a rodit și pe pămîntul patriei noastre. Sub conducerea înțeleaptă a partidului, poporul nostru își făurește o orînduire nouă, în care să nu mai existe asuprire și mizerie. In cîțiva ani de libertate, cu sprijinul puternic al Uniunii Sovietice, s-au dobîndit succese uriașe pe tărîmul dezvoltării tuturor sectoarelor vieții noastre economice, culturale și sociale. Numai în anii primului plan cincinal, industria metalurgică și-a sporit producția de 2,8 ori, cea chimică de peste 3 ori, industria materialelor de construcții de circa 2,4 ori față de anul 1950. Călăuzindu-se după bogata experiență a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și după geniala învățătură a lui Lenin și Stalin, partidul nostru îndrumă țărănimea muncitoare să pășească pe calea agriculturii socialiste, singura cale care duce spre o viață luminoasă și îndestulată. Pînă acum, 360.000 de familii de țărani muncitori, convinși de roadele lucrării pămîntului în comun cu mașini și după știință, au urmat acest îndemn, formînd 5600 de gospodării agricole colective și întovărășiri, care stăpînesc 26 la sută din suprafața arabilă a țării. Au fost, de asemenea, înființate 2700 de asociații simple și circa 3200 de stîne cooperatiste.

Oamenii muncii din țara noastră întîmpină ziua de 7 Noiembrie cu noi și însemnate succese în muncă. Pe ogoarele patriei se dă uriașa bătălie a terminării muncilor agricole din toamna acestui an în timpul optim. Ținînd seama de volumul neobișnuit de mare de lucrări agricole ce trebuie executate în toamna acestui an și de timpul scurt care a mai rămas pînă la venirea iernii, partidul și guvernul cheamă oamenii muncii de pe ogoare să-și înzecească eforturile pentru a birui greutățile pricinuite de vremea neprielnică și a termina grabnic însămînțările, strîngerea și depozitarea recoltei și a executa arături adînci pe cele 4 milioane hectare planificate.

Sărbătorind cea de a 38-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, poporul nostru își manifestă dragostea și recunoștința față de Uniunea Sovietică, eliberatoarea țării noastre din ghiarele fascismului și sprijinitoarea poporului romîn în opera de construire a socialismului. Pregătindu-se să întîmpine cel de al doilea Congres al partidului, oamenii muncii din țara noastră se angajează să urmeze neabătuți minunatele învățături ale marxism-leninismului, să nu precupețească nici un efort pentru a face din Republica Populară Romînă un stat socialist puternic în care viața oamenilor muncii să devină tot mai îndestulată.

Mașini peste plan pentru agricultură

Insuflețiți de rezultatele obținute pînă acum în construirea de mașini necesare agriculturii, colectivul uzinei metalurgice „Tudor Vladimirescu" din Capitală a realizat în ziua schimbului de onoare organizată în cinstea lui 7 Noiembrie, 4 batoze și 3 remorci peste plan.

La acest rezultat au contribuit toate secțiile uzinei. Secția strungărie, de pildă, condusă de comunistul Traian Bodea, a depășit norma cu 250 la sută. Printre fruntași se situează comunistul Dionisie Bertelan cu o depășire de 800 la sută și utemistul Aurel Pavel cu 845 la sută. Acum 4—5 luni, strungarul Aurel Pavel lucra sub normă. Aplicînd inițiativa grupei sindicale nr. 19 de la uzinele „21 Decembrie" el depășește acum norma zilnică cu 120 la sută. In secția batoze s-au evidențiat brigada condusă de utemistul Teofil Popa cu o depășire de 125 la sută și cea condusă de utemistul Constantin Dănescu, organizator de grupă sindicală, cu 115 la suta. Brigada de femei de la împletit trioare, condusă de Viorica Dumitrescu, și-a depășit planul cu 180 la sută.

In întîmpinarea zilei de 7 Noiembrie și a Congresului Partidului

Oamenii muncii de pe ogoare zoresc muncile agricole de toamnă

Pentru 1.000 de hantri anual de fiecare tractor

In sectorul al II-lea al S.M.T.-ului Mircea Vodă din regiunea Constanța, ziua „schimbului de onoare" a început o dată cu ivirea zorilor. Membrii celor trei brigăzi care lucrează în acest sector — brigăzile a III-a, a VI-a și a XII-a — au pornit toți la lucru cu hotărîrea de a-și depăși cu mult norma de lucru zilnică. Tractoarele și plugurile fuseseră bine puse la punct, îngrijirea tehnică a agregatelor făcîndu-se de cu seară.

Munca s-a desfășurat cu spor. Aplicînd cu succes metoda graficului orar, pînă la orele 15 toți M.T.Z.-iștii din brigada a XII-a, condusă de Florea Nicolae, își îndepliniseră norma zilnică și lucrau în depășire. Agronomul și mecanicul de sector, ca și șefii brigăzilor respective, care în tot timpul lucrului au controlat calitatea arăturii, nu au găsit nici un cusur. Soarele era încă sus, cînd și mecanizatorii din brigăzile a III-a și a VI-a, conduse de Penea Ion și Dumitru Avram, își realizaseră normele zilnice.

Mecanizatorii n-au lăsat tractoarele decît tîrziu seara, după mai bine de 16 ore de lucru. Dar nici atunci n-au mers să se culce. Adunați în jurul mesei din vagonul-dormitor, ei au discutat cu însuflețire realizările de peste zi.

Chiar în seara aceea, mecanizatorii au hotărît ce măsuri au de luat pentru a putea păstra ritmul de lucru atins în ziua „schimbului de onoare".

Pînă în prezent, pe întregul sector, planul de producție din campania de toamnă a fost îndeplinit în proporție de 160,7 la sută, realizîndu-se peste plan 1.094 hantri.

Urmînd inițiativa Eroului Muncii Socialiste Vasile Voichiță, mecanizatorii din sectorul II al S.M.T.-ului Mircea Vodă sînt hotărîți să folosească la maximum forța tractoarelor și timpul bun de lucru, pentru ca în cinstea Congresului partidului cît mai mulți dintre ei să realizeze cîte 1.000 de hantri de tractor.

I. LEȘEANU

Mai mult ca în oricare altă zi

Intr-una din serile trecute, sfatul popular al comunei Mogoșani, raionul Găești, a convocat într-o ședință pe toți deputații comunali, agentul agricol, paznicii cîmpeni și numeroși țărani muncitori fruntași, pentru ca împreună să analizeze stadiul în care se află lucrările agricole de toamnă. Mulți din cei prezenți au făcut propuneri prețioase menite să ducă la terminarea cît mai grabnică a însămînțărilor și a celorlalte munci agricole de toamnă.

Cu multă însuflețire a fost primită propunerea agentului agricol Alexandru Antonescu de a se organiza, în cinstea zilei de 7 Noiembrie și a celui de al doilea Congres al partidului, o zi-record la însămînțări, arături adînci și predarea cotelor. Deputatul Gheorghe M. Alexandru, responsabil în circumscripția a II-a, a propus ca fiecare deputat să mobilizeze în circumscripția lui pe țăranii muncitori fruntași la însămînțări ca să-i ajute pe cei fără atelaje care mai au de însămînțat și de arat.

— Eu am să-l ajut la arat și semănat pe vecinul meu Marin M. A. Ghiță — a răspuns pe loc comunistul Stelică Dumitrescu.

— Iar eu pe Constantin Dincă — a spus și țăranul muncitor Ion I. Neacșu, fruntaș în campania agricolă de toamnă.

In ziua socotită record, dis-de-dimineață, în lunca Argeșului, ca și pe hotarul dinspre Jugureni, se puteau vedea mai mulți oameni și mai multe atelaje ca oricînd. Se muncea de zor la însămînțarea ultimelor hectare de grîu, se executau arături adînci și se tăiau coceni de porumb. Pe ulița mare a Mogoșanilor, care încărcate cu știuleți de porumb sau sămînță de floarea-soarelui se îndreptau spre baza de recepție a Găeștiului.

...Seara, la sfat, agentul agricol, paznicii cîmpeni, colectorul comunal și unii deputați „raportau":

— In ziua-record, s-a terminat însămînțatul grîului, s-au făcut arături adînci de toamnă pe o suprafață de peste 20 ha și s-a dus la baza de recepție aproape un vagon și jumătate din cotele de porumb, floarea-soarelui și altele. De asemenea, s-a curățat de coceni toată suprafața de teren ce a fost cultivată cu porumb etc.

B. GHEORGHE

Toate forțele pentru terminarea grabnică a însămînțărilor

Folosindu-se în mod chibzuit mașinile și atelajele existente, în ultima perioadă ritmul arăturilor și însămînțărilor de toamnă a fost simțitor intensificat în multe regiuni ale țării. In regiunile Suceava, Galați, Craiova, Constanța și Pitești de pildă, datorită avîntului cu care s-a lucrat în ultimele zile, însămînțările se apropie de sfîrșit. In majoritatea regiunilor, însămînțările s-au efectuat în procent de peste 80 la sută. Totuși în regiunile Timișoara și Arad, pînă la 1 noiembrie, planul de însămînțări n-a fost îndeplinit decît în proporție de 42,5 și respectiv 43,7 la sută. Acest lucru se datorește în bună parte și greutăților pricinuite de ploile dese căzute în ultima vreme, dar și slabei organizări a muncii, nefolosirii întregii capacități de lucru a mașinilor și atelajelor. Rămase în urmă cu însămînțările sînt și regiunile Ploești, Bacău, Oradea și Iași.

Ținînd seama de data înaintată la care ne găsim și de faptul că vremea devine zi de zi tot mai puțin prielnică efectuării muncilor în cîmp, se impune luarea de măsuri eficace pentru ca toate forțele de lucru să fie folosite cît mai rațional în vederea terminării grabnice a însămînțărilor.

Conducerile gospodăriilor agricole de stat și stațiunilor de mașini și tractoare au datoria să asigure funcționarea întregului parc de mașini și tractoare fără întrerupere și cu randament sporit, prin buna îngrijire a tractoarelor și mașinilor și aplicarea metodelor înaintate de organizare a muncii și exploatare rațională a agregatelor. In gospodăriile colective, întovărășiri și gospodării agricole individuale, țăranii muncitori au datoria să folosească din plin — pe lîngă ajutorul dat de S.M.T. — mașinile și atelajele proprii pentru ca fiece ceas din timpul prielnic să fie folosit pentru terminarea grabnică a însămînțărilor.

Oameni ai muncii de pe ogoare! Inzeciți-vă eforturile pentru a termina grabnic însămînțările de toamnă în scopul dobîndirii unei recolte îmbelșugate în anul viitor.

Zi de muncă record în colectivă

Din zori și pînă noaptea tîrziu, pe ogoarele gospodăriei colective „16 Februarie" din comuna Segarcea munca nu mai contenește.

De îndată ce au terminat însămînțările de toamnă ajutați de tractoriștii din brigada lui Ștefan Cujmereanu de la S.M.T. Segarcea, colectiviștii au început arăturile adînci pe terenurile care vor fi însămînțate în primăvară.

Cu deosebită rîvnă au muncit colectiviștii și tractoriștii în zilele de 1 și 2 noiembrie. Peste norma obișnuită, mulți dintre ei au mai făcut cîte una. Vrednici de laudă pentru felul cum au muncit în cadrul zilelor-record sînt mai ales colectiviștii Aurel David, Vasile Tutunaru, Alexandru Atanasiu, Constantin Patra și alții. Tractoriștii și-au depășit și ei normele cu mult.

Antrenați în întrecerea socialistă, harnicii colectiviști au terminat zilele trecute de însămînțat cu grîu și orz, întreaga suprafață de 115 ha, culegînd totodată și strugurii de pe cele 16 ha de vie, ultima cultură ce le mai rămăsese de recoltat.

Muncind cu însuflețire, colectiviștii din comuna Segarcea sînt hotărîți să termine toate muncile de toamnă pînă la 7 Noiembrie, traducîndu-și astfel în viață angajamentele luate în cadrul întrecerii.

L. GHEORGHE

In regiunea Suceava s-au terminat însămînțările

SUCEAVA. — Oamenii muncii din satele și comunele regiunii Suceava au lucrat cu avînt în ultimele zile pentru a întîmpina măreața sărbătoare de 7 Noiembrie și cel de al 2-lea Congres al partidului, cu îndeplinirea planului însămînțărilor de toamnă.

In fruntea bătăliei pentru asigurarea unei recolte bogate în anul viitor s-au situat raioanele Săveni și Darabani unde sarcinile planului de însămînțare au fost depășite pînă la această dată cu 475 ha. și respectiv 106 ha semănate cu grîu.

Succesul mecanizatorilor de la S.M.T. Carei

CAREI. — In cinstea zilei de 7 Noiembrie și a celui de al 2-lea Congres al partidului, mecanizatorii de la stațiunea de mașini și tractoare Carei au îndeplinit în ziua de 1 noiembrie planul anual de producție. In întîmpinarea celor două mari evenimente, ei s-au angajat să execute peste plan în acest an un volum de lucrări de 3.000 hantri. In acest scop patru brigăzi de tractoare aplică metoda graficului orar, iar alte 4 brigăzi lucrează în două schimburi.

Datorită bunei întrețineri a tractoarelor și mașinilor agricole, mecanizatorii au realizat economii numai la piese de schimb în valoare de peste 120.000 lei.

Au făcut din noapte zi...

Cînd am ajuns în comuna Tichilești din raionul Brăila, se făcuse noapte de-a binelea. Luna poleia cu argint cîmpurile dezgolite de porumburi și păduricile ce se zăreau departe, spre Chișcani. Cînd m-am mai apropiat de izlaz, am început a desluși zgomot de motoare. In stînga drumului, două lumini înaintau de-a lungul tarlalei, nu prea departe una de alta. In dreapta, alte trei fîșii de lumină lunecau încet. Erau tractoarele brigăzii a 5-a de la S.M.T. „1 Mai" Brăila. Două din ele, cele din stînga, deșteleneau o parcelă din izlazul neproductiv al comunei; celelalte trei, din dreapta drumului, făceau arătură adîncă de toamnă pe una din tarlalele întovărășirii agricole din Tichilești.

Mă oprisem în drum cu gîndul să merg mai întîi la casa de cîmp a brigăzii, cînd văzui că unul din cele două tractoare care arau pe izlaz se oprește în brazdă. O umbră coborî de la volan și trecu grăbită în fața tractorului; se aplecă peste motor și zăbovi cercetîndu-l mai multă vreme. Atunci, dinspre vagonul de cîmp adăpostit lîngă o lizieră de salcîmi, răzbătu glasul șefului de brigadă:

— Ce-i, Năstase? Ce s-a întîmplat?

Cel întrebat se îndreptă din mijloc în lumina farurilor din față și strigă, cît putu de tare:

— Nimic... Pompa! Pompa de injecție...

Indată, șeful de brigadă o luă la fugă și ajunse lîngă tractor.

— Spune drept, măi Năstase, îi zise el tractoristului, așa-i că aseară, pe cînd mă aflam dincolo, la întovărășire, ai făcut alimentarea fără să filtrezi motorina? Măi, ce ți-i și cu graba!

Cuvintele celor doi mecanizatori ajungeau limpede pînă la mine:

— Numai aseară, tovarășe Andrei... Rămăsesem ultimul cu alimentarea și nu voiam să mi-o ia înainte alde Șava Tudorache, care lucrează cu mine.

— Ei, iacă, acum te întrece sigur. Că mai mult timp ne ia desțepenitul pompei, decît ți-ar fi luat filtrarea motorinei.

Cei doi mecanizatori reușiră să înlăture defecțiunea și tractorul porni din nou.

— Iacă, așa se întîmplă uneori, îmi spuse șeful de brigadă Andrei Marin, cu care intrai în vorbă. Sîntem în întrecere cu celelalte brigăzi ale stațiunii. Noi, deocamdată, sîntem a patra din cele 15 brigăzi ale S.M.T.-ului nostru. Ne-au luat-o înainte a 15-a, a 13-a și a 10-a. Astea au și schimburi de noapte. Noi nu avem, dar, după cum vezi, lucrăm și noaptea. Fiecare tractorist luptă cu toate puterile să-și îndeplinească angajamentul luat în cinstea zilei de 7 Noiembrie și a Congresului partidului. Vrem să executăm cu mult înainte de termen și desțelenitul acestor 90 de hectare de izlaz și arăturile adînci la întovărășirea din Tichilești. Pe izlaz, cum se vede, ne-a mai rămas puțin; iar la întovărășire, din 600 de hectare mai avem de arat numai 150. Toți tractoriștii au pornit la lucru încă de az'dimineață; numai la prînz și pe seară au zăbovit cîte un ceas: atît cît să mănînce și să facă îngrijirile tehnice ale motorului.

...Tractoriștii din brigada a 5-a au mai continuat să are încă patru ceasuri bune. Mașinile nu s-au mai oprit de loc din lucru.

Intr-un timp, șeful de brigadă Andrei Marin îi spuse lui Năstase Aurel, cînd acesta se apropie cu tractorul:

— Măi Aurică, ar fi vremea să treceți la odihnă: mai e și mîine zi, doară.

— Ba eu, tovarășe Andrei, mai lucrez oleacă; mai cu seamă că am pierdut timp și cu afurisita aia de pompă de injecție...

Am căutat să deslușesc cît mai bine chipul tractoristului Năstase: părea obosit, ce-i drept, dar în priviri i se puteau citi o mare satisfacție și hotărîrea de neclintit de a-și îndeplini angajamentul.

Trecuse de mult miezul nopții, cînd, unul cîte unul, tractoriștii sosiră la vagonul de cîmp. Dar nici acum nu se culcară îndată, ci porniră să-și curețe și să-și alimenteze tractoarele ca să le aibă gata pregătite cînd, după cîteva ceasuri bune de odihnă, vor începe o nouă zi de muncă încordată.

Năstase Aurel rămăsese ultimul. El încă mai ara. Șeful de brigadă făcu mîna dreaptă pîlnie și îl chemă la casa de cîmp. Abia atunci scoase și el tractorul din brazdă. Uitase și de oboseală, de bucuros ce era: din cele ce-i spunea tăblița pe care își însemnase turele făcute, văzuse că și în noaptea aceasta arase peste 3 hectare.

Dimineața, un om de statură mijlocie veni la casa de cîmp a brigăzii. Era tov. Caramfil Dumitru, președintele întovărășirii agricole din Tichilești. Strîngînd mîna șefului de brigadă, el grăi bucuros:

— In noaptea ce trecu, cei trei flăcăi din brigada dvs. ne-au arat tot atît de mult ca și peste zi. Nu știu, zău, cînd mai dorm ăștia... Parcă-s iepuri, nu alta. Imi făcusem socoteala c-o să ne termine arăturile pe la mijlocul lui noiembrie, dar văd că-s la ambiție mare. Cred c-o să termine mai devreme...

— Apoi și parcela din izlaz o terminăm de desțelenit azi sau mîine, tovarășe Caramfil, spuse șeful de brigadă. Așa că vom trece și cu celelalte două tractoare la întovărășire. Vom termina sigur înainte de 7 Noiembrie.

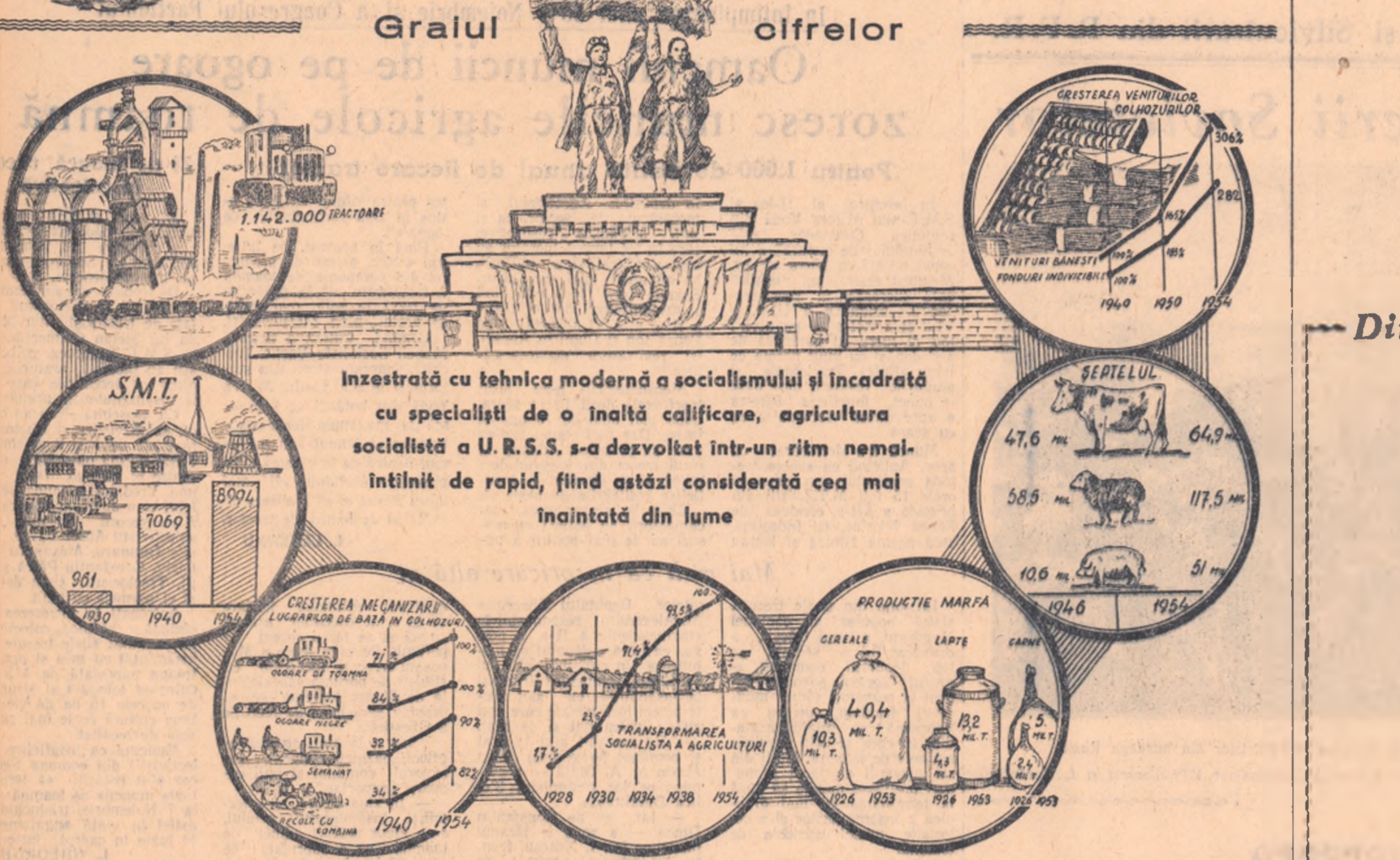
Și în cuvintele lui Andrei Marin se putea desluși hotărîrea nestrămutată a brigăzii lui de a-și îndeplini întru totul angajamentul luat în cinstea lui 7 Noiembrie și a Congresului partidului.

ION DRINCU

Pe drumul Marelui Octombrie

Visuri împlinite

Ca fiu de țăran cazah sărac, ce învățătură aș fi putut căpăta înainte de Revoluție? Chiar și cunoștințele elementare mi-ar fi fost ferecate cu 7 lacăte. Dar am avut norocul să fiu tînăr în perioada de după Marea Revoluție din Octombrie. Statul Sovietic mi-a dat posibilitatea să termin școala elementară, facultatea muncitorească și apoi Institutul de mine și metalurgie și să obțin diploma de inginer.

Fiul de păstor a devenit om de știință. In trecut, un drum ca al meu ar fi părut un basm. Astăzi, însă, în condițiile de viață sovietice, nu există nimic neobișnuit în viața mea. In republica noastră, unde înainte de Revoluția din Octombrie știau carte doi oameni dintr-o sută, acum, pe an ce trece, se întregește pleiada savanților cazahi. In republica noastră există peste 9.000 de școli elementare și medii, 108 tehnice, 23 de școli superioare, în care tineretul își însușește cunoștințe, tehnică, știință. In republica noastră a fost înființată o Academie de Științe cu care se mîndrește pe drept cuvînt poporul meu cazah, 368 de doctori și de candidați în științe, mii de colaboratori științifici activează rodnic în cele 48 de institute de cercetări științifice ale Academiei.

Eu, un simplu cetățean sovietic, recunoscător pentru viața mea fericită, pentru îndeplinirea visului meu, slăvesc Partidul scump, care prin lupta sa eroică a deschis popoarelor înapoiate din fosta Rusie țaristă drumul spre fericire.

V. ȘARIPOV

colaborator științific superior al Institutului de mine de pe lîngă Academia de Științe a R.S.S. Cazahe, candidat în științe tehnice

Răsfoind calendarul celor 38 de ani

8 noiembrie 1917

Congresul al II-lea al Sovietelor din întreaga Rusie a consfințit victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, vestind nașterea primului stat din lume al muncitorilor și țăranilor. Congresul a adoptat decretele cu privire la pace și pămînt și a format primul guvern sovietic, în frunte cu Vladimir Ilici Lenin.

29 octombrie 1918

Partidul creează Uniunea Tineretului Comunist Leninist. In anii muncii pașnice și ai războiului pentru apărarea patriei, comsomoliștii, educați de partid în cadrul organizației lor revoluționare, au îndeplinit cu cinste sarcinile încredințate de Guvernul Sovietic.

23 februarie 1918

La Narva și Pskov, tînăra Armată Roșie înfrînge trupele imperialismului german, care ținteau să cucerească Leningradul — lagărul revoluției. De atunci, ziua de 23 februarie a rămas înscrisă în istorie ca ziua de naștere a Armatei Roșii.

21 februarie 1920

Ia ființă, din inițiativa lui Lenin, Comisia de Stat pentru electrificarea Rusiei. „Comunismul înseamnă Puterea Sovietelor plus electrificare" — a spus el. Prevederile planului de electrificare a U.R.S.S. au fost cu mult depășite. In anul 1950, Guvernul Sovietic a hotărît construirea marilor hidrocentrale de la Kuibîșev, Kahovca, Stalingrad etc.

30 decembrie 1922

Popoarele fostei Rusii țariste se unesc într-un singur stat — Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste, stat multinațional, care a făcut cu putință dezvoltarea rapidă, liberă și egală a tuturor popoarelor în trecut asuprite de țarism.

14 decembrie 1925

S-a deschis Congresul al XIV-lea al P.C.U.S., care a hotărît industrializarea socialistă a țării.

2 decembrie 1927

S-a deschis istoricul Congres al XV-lea al P.C.U.S. Congresul a rămas în istorie sub numele de Congresul colectivizării. Urmînd geniala învățătură leninistă, milioane de țărani cu gospodării mici și mijlocii s-au unit de bună voie în mari gospodării agricole socialiste.

15 februarie 1933

La Kremlin, are loc primul congres al colhoznicilor udarnici. Congresul a demonstrat superioritatea de netăgăduit a orînduirii colhoznice față de agricultura individuală.

5 decembrie 1936

Cel de al VIII-lea Congres extraordinar al Sovietelor votează Constituția U.R.S.S., constituția socialismului biruitor, a fericirii și bunăstării oamenilor sovietici.

22 iunie 1941

Intregul popor sovietic s-a ridicat ca un singur om să-și apere patria atacată mișelește de fasciștii germani. Incepe Marele Război de Apărare a Patriei. Pe front și în spatele frontului dușman, invadatorii primesc lovituri necruțătoare.

2 februarie 1943

Stalingradul, vechiul Țarițîn al războiului civil, s-a dovedit din nou invincibil. Infrîngerea hitleriștilor la Stalingrad a însemnat o cotitură în mersul războiului. Stalingradul a trezit în popoarele Europei subjugate speranța eliberării apropiate.

9 mai 1945

Salvele a zeci de mii de tunuri au vestit lumii că Berlinul, capitala statului hitlerist, a capitulat. Victoria împotriva fascismului fusese cucerită.

5 octombrie 1952

Se deschide Congresul al XIX-lea al P.C.U.S. Cu 5 zile mai tîrziu, Congresul adoptă directivele cu privire la cel de al 5-lea plan de dezvoltare a U.R.S.S. pe anii 1951—1955. Și acest plan a fost îndeplinit înainte de termen (în numai 4 ani și 4 luni).

27 iunie 1954

In U.R.S.S. a fost dată în exploatare prima centrală electrică industrială din lume bazată pe energia atomică. Centrala lucrează cu un potențial de 5.000 kw. U.R.S.S. este prima țară din lume care a folosit energia atomică în scopuri pașnice. In anul 1956, va fi pusă în funcțiune o centrală electrică atomică cu un potențial de 100.000 kw.

Din carnetul unui colhoznic

Nicolae Tăutu

Colhoznicul a scos din scrin
Doi epoleți suri de tunică
Și un carnet de note plin
Amirosind a levănțică...

Negrit de vreme și de fum,
Pătat de sînge și noroale,
Eu văd carnetul și acum
Și-l răsfoiesc foaie cu foaie...

Vechi însemnări dintr-un atac,
In colț un rînd știrbit de-o schijă,
Și praf de pușcă și tabac
Stau presărate-n foi cu grijă...

Pe-o pagină poți să citești
Slove de vreme gălbenite:
„Să-ți amintești de București!"
Trei semnături nedeslușite...

Eram noi doi și un carnet
Pătat de sînge și de ploaie,
Dar am simțit urcînd încet
Intreg orașu-mi în odaie!

Emoționat i-am dăruit
Vederi de azi: „Casa Scînteii",
Un stadion și înverzit
Parcul cel larg, salcîmii, teii...

Modest, el admiră pe rînd
Clădirile din ilustrate
De parcă nu-i trecea prin gînd
Că umăru-i a pus la toate!

Apoi cu zîmbet mulțumit
Le-a prins în alba sa odaie
Lîngă carnetul învechit,
Pătat de sînge și de ploaie!...

Și a tăcut. Dar mi-a vorbit
A ochilor caldă văpaie...

In cîteva rînduri

● *Nivelul producției și ritmul de dezvoltare al industriei sovietice arată că înainte de sfîrșitul celui de al șaselea cincinal, în U.R.S.S. se va obține o producție de 50 milioane tone de fontă, 60 milioane tone de oțel, 500 milioane tone de cărbune și peste 70 milioane tone de petrol, adică atît cît spunea Stalin în 1946 că e deajuns pentru construirea comunismului.*

● *Creșterea medie anuală a producției industriale din U.R.S.S. este de 18,2 la sută, în timp ce în S.U.A. — numai de 2,4 la sută, în Anglia — de 3,6 la sută.*

● *In 1955, se prevede sporirea productivității muncii în industria sovietică de aproape două ori în comparație cu 1940.*

● *In perioada 1951-1954, au fost puse în aplicare în industrie, construcții și transporturi peste 3.250.000 de invenții, propuneri de inovații și raționalizări.*

● *Industria ușoară și alimentară se dezvoltă rapid. In 1955, nivelul producției mărfurilor de larg consum va depăși cu 72 la sută nivelul anului 1950.*

● *Toate centralele electrice din Rusia țaristă au produs în 1913 numai 1,9 miliarde kw/ore energie electrică. In 1955, centralele electrice ale U.R.S.S. vor produce 166 miliarde kw/ore energie electrică.*

● *In timpul cincinalelor, construcția hidroenergetică a cunoscut în U.R.S.S. o largă desfășurare. In 25 de ani (1928-1953), puterea instalată a hidrocentralelor din Uniunea Sovietică a crescut mai bine de 47 de ori, în timp ce în S.U.A. numai de 2,9 ori.*

● *Uniunea Sovietică ajută țările de democrație populară în folosirea în scopuri pașnice a energiei atomice. Astfel se proiectează în U.R.S.S. un reactor chimic cu o capacitate de 6.500 kw pentru R. P. Chineză, iar pentru Polonia, Cehoslovacia, R. D. Germană, Romînia, Bulgaria și Ungaria, reactori atomici cu o capacitate de 2.000 kw.*

● *Guvernul sovietic a repartizat în 1954 și 1955 regiunilor în care pămînturile noi sînt valorificate 208.000 tractoare (calculate în tractoare de 15 CP), 110.000 semănători de tractor, 56.000 de combine, 4.500 de ateliere mobile, peste 30.000 de automobile și multe alte mașini.*

In satul nostru

Sub soarele lui Octombrie

Pe apa Bîrladului, mai sus de Vaslui, se mai văd și astăzi urmele Podului Inalt. Acolo, între două dealuri care îngustează valea, țăranii liberi s-au adunat, cu veacuri în urmă, la glasul buciumelor ce le vesteau primejdia și i-au bătut pe Turci. In amintirea domnitorului care i-a condus la biruință, răzeșii au dat satului din partea locului numele de Ștefan cel Mare.

In satul acesta l-am cunoscut pe Gheorghe Moraru „cel înțelept și drept", cum îi zic, din respect, oamenii. Ințelepciunea a strîns-o din cărțile partidului. E comunist; secretarul organizației de bază din sat. Și din viață a adunat Gheorghe Moraru multă înțelepciune. Are șaizeci de ani trecuți.

Cu voce molcomă și unduitoare, așa cum vorbesc oamenii de pe meleagurile Vasluiului, Gheorghe Moraru mi-a grăit despre trecutul satului. Voi reuși oare să redau întocmai autenticul povestirii lui? Să încerc.

Vești despre țara fără boieri

In anul cela se învălmășea pe drumurile Moldovei toată suflarea pămîntului. Mulțimi de oameni se îndreptau care încotro, unii spre soare-apune, unde bubuiau tunurile, alții spre soare-răsare. Cînd drumurile nu-i mai încăpeau, se revărsau peste cîmp ca o apă ieșită din matcă. In anul acela, afară de război, de încă două lucruri mi-aduc aminte. Ne lovise tifosul. Mureau oamenii de tifos și foame ca muștele cînd dă gerul. Apoi, mi-amintesc că într-o dimineață ne-am trezit că pămîntul pe care lucra tot satul are alt stăpîn. Un boier de lîngă Pitești, pe nume Gogu Petrescu, fugise din calea nemților încărcat cu bani și — ce să fi făcut cu ei? — a mai cumpărat omul o moșie. Să fie mai bogat după război. Foamea n-am pus-o la socoteală, c-aiasta ne-a fost totdeauna însoțitoare.

Cînd viața părea să nu-și mai aibă rost, s-a auzit, de unde, nu știu, că-n Rusia s-a sfîrșit cu domnia boierilor. Eu, unul, n-am prea pus preț pe vorbele astea. Unul Frimu, care a trăit pe aici prin satul nostru, ne spusese înainte de-al hăitui poliția c-o veni timpul cînd s-o găti cu nedreptatea. Dar Frimu a fost celuit în temniți, iar nedreptatea a rămas.

După o vreme, am aflat adevărul. Dinspre front se îndreptau către țara lor soldați ruși. Treceau zi și noapte. Mai cu seamă noaptea, că ziua era primejdie să umble. La răscruci de drumuri și prin sate le țineau calea patrulele, să-i prindă și să-i ducă îndărăt pe front, ori să-i împuște. Ca să nu le dea de urmă, soldații ocoleau așezările, se furișau prin păduri. Intr-o zi, cînd a fost poteră mare după fugari, cîțiva au rămas să aștepte noaptea în sat la noi. Atunci ne-au spus că în Rusia a fost doborît țarul și acum merg să se răfuiască cu bancherii și moșierii haini.

— Să v-ajute dumnezeu, maică, le-a urat din suflet o bătrînă.

Ei i-au mulțămit și s-au dus spre țara lor. Toamna, cam pe vremea asta, dacă nu o țîră mai tîrziu, au trecut spre răsărit unități întregi... Cavalerii, infanterii, artilerii. Soldații purtau steaguri roșii și cîntau.

— De acum n-o să mai fim robiți de moșieri, ne-au zis ei. Pămîntul pe care-l muncim, al nostru e de acum pe vecie. Așa-i în Rusia. Nici război n-o să mai fie.

Am auzit că s-au războit ani mulți cu boierii lor și i-au răpus. La noi au rămas tot rînduielile vechi. Mai aspre ca-nainte. Boierii mai ciinoși s-au făcut. Purtam nădejde că Gogu Petrescu s-o trage la moșia lui de pe Argeș și o veni în locu-i vreun boier mai omenos. Dreptu-i că boier omenos nu văzusem, dar cîte nu-i în stare omul să viseze cînd își dorește olecuță de bine!

Libertatea ne-a venit din răsărit

Anii s-au scurs unul cîte unul, fără bucurii, fără nădejdi. A pornit cel de al doilea război mondial. Pe drumurile Moldovei se tîrau spre țara unde învinsese dreptatea puhoaie de oameni și fier. Feciorii ne-au fost trimiși să lupte. Pentru ce? Nu ni s-a spus. Nu ni s-a dat voie să întrebăm. Clopotele au început să bată a îngropăciune. Femeile și-au secat izvorul lacrimilor bocind morții. Negustorii din sat au adus în prăvălii stambă și vopseluri negre, lumînări și tămîie; văduvele să-și poată cinsti morții după datini.

In vara lui '44, s-a bătut toba să lasă lumea la secerat pe moșia boierească. M-am trezit devreme a doua zi, ca să plec la curte înainte de a-mi ciocăni jandarmul în poartă. Cu plutonierul Constantin Constandache, șeful postului, nu era de șagă.

Cînd am ajuns la curte, totul era praiște. Logofătul dispăruse. Plutonierul fugise și el. Fugiseră și nemții care cîrpeau mașinile hîrbuite pe front într-o pădurice de salcîmi din hotarul satului. Spre miază noapte, cam către Iași, s-auzea bubuitul tunurilor și huruitul tancurilor sovietice. Au trecut prin sat cu turelele deschise, fără să oprească. Tanchiștii mi-erau cunoscuți. Erau parcă aceiași oameni care cu 27 de ani în urmă mergeau spre răsărit, să smulgă din mîinile boierilor pămîntul și slobozenia. Se întorseseră să ne aducă libertatea după care tînjisem atîta și pe care ne-o făgăduiseră atunci, turnîndu-ne în inimi nădejdi și tărie. Am fi vrut să le mulțămim, dar flăcăii cei blonzi, voinici și veseli, n-aveau timp să aștepte mulțămiri. Zoreau să ajungă dușmanul. Din ziua aceea, un suflu nou de viață a cuprins satul...

Alta-i viața noastră acum

In frunte cu frații lor — muncitorii de la orașe — țăranii au ieșit spre primăvara anului 1945 pe moșii cu lanțuri și țăruși. Cele o mie opt sute de pogoane ale lui Gogu Petrescu și Titi Ioanid au fost împărțite. Lingăii boierilor zbierau că împărțirea pămîntului nu-i după lege. „Nu-i nimic, le-am zis. Dacă ne stă în puteri să luăm pămîntul, om fi în stare să întocmim și legi".

Cînd să ne bucurăm c-avem pămînt, s-a pus seceta. Doi ani la rînd n-a plouat nici cît s-adune fetele apă pentru lăut. Pămîntul crăpase pînă în adîncuri. Vitele mureau de foame. Ar fi murit și oamenii de nu ne-ar fi venit statul în ajutor cu porumb trimis de prietenii sovietici. Andronache Paraschiva mulțămea în dreapta și-n stînga că n-a fost prăpădul aista cînd trudea pe moșia lui Petrescu. I-ar fi pierit copiii.

Cît a ținut seceta, nevoiașii și-au înstrăinat pămîntul pe cîte o sită, două, de mălai. Prindeau avuții cheag și rînjeau: „Cîtu-i lumea nu vă ridicați voi din sărăcie". Dar n-a fost după vrerea lor. Partidul și guvernul au venit cu o lege, a noastră de astă dată, și le-am luat chiaburilor pămîntul cumpărat pe nimica toată. De, se schimbaseră vremurile...

Și cîte nu s-au petrecut de atunci în satul ista, al nostru! S-au înființat școli: șase de toate, că din șase cătune ne e alcătuit satul. S-a zidit dispensar și casă de nașteri. Pentru ăincii cei mici am făcut grădiniță. Să prindă de timpuriu înțelesul cărților. Cămine culturale tot șase avem. Fiecare cătun cu căminul și biblioteca lui. Crîșmele au dispărut însă. Și-au luat tălpășița din sat și negustorii de stămburi negre, tămîie și lumînări. In sat s-a înființat cooperativă, de unde să ne luăm cele de trebuință, apoi centru de achiziții, unde să ne ducem prisosul de bucate.

In fața copiilor de țărani s-au deschis larg porțile viitorului. Miron Gh. Nicolae, fecior de țăran care n-avea palmă de pămînt, ar fi ajuns altă dată slugă pe moșia boierească. Acum e la Moscova. In cea mai înaltă școală din lume, învață agronomia. Andrei Aurel, tot copil de om nevoiaș, e inginer și lucrează undeva prin Dobrogea. Alții sînt ofițeri în armata noastră, gata să apere viața cea nouă, despre care am auzit întîia dată de la Frimu și apoi, în acel îndepărtat octombrie, de la soldații ruși.

De cîțiva ani, țăranii din satul nostru au pornit mai hotărîți pe drumul lui Octombrie. Mulți gospodari din cătunul Cîntălărești — numit așa fiindcă pe vremuri a fost acolo cancelaria voievodului Ștefan cel Mare — și-au strîns laolaltă pămînturile în întovărășire. I-au dat numele de „8 Mai", ziua creării partidului, care ne-a scăpat de boieri și ne-a arătat calea spre bunăstare și fericire. Deunăzi, au mai intrat în întovărășire încă 4 inși. I-au atras recoltele mari obținute de întovărășiți: 2.250 kg de grîu la hectar. Intovărășirea din Bîrzești, alt cătun al satului nostru, s-a mărit anul ista cu încă 40 de familii. Și aci la noi, în cătunul Brăhășoaia, sîntem 20 de țărani care am făcut de acum cereri pentru întovărășire. Poate chiar în toamna asta, de om găti comasarea, pornim și noi pe drumul cel nou al lucrării pămîntului în comun cu tractoarele și după știință. Aista-i drumul belșugului și cine-i acela care să-i întoarcă spatele?..

★

Aceasta-i cronica satului Ștefan cel Mare, așa cum am auzit-o din gura bătrînului Gheorghe Moraru. Vremurilor de obidă și sărăcie le-au urmat vremuri luminoase, pline de bucuria vieții libere și împlinirea năzuințelor. Gheorghe Moraru, comunistul cu părul nins de ani, a fost unul din luptători. De la Frimu, pe care l-a cunoscut în tinerețe, de la soldații ruși cu care a stat de vorbă cînd treceau spre țara lor să-și cîștige, cu arma în mînă, libertatea, Moraru a învățat că rînduielile nedrepte nu-s veșnice. Partidul l-a învățat apoi cum să croiască vieții făgaș nou. De aceea, pe drumul deschis de Octombrie victorios, Gheorghe Moraru pășește în fruntea țăranilor muncitori din satul său.

Să stringem fără pierderi și să păstrăm în bune condiții rodul bogat al culturilor de toamnă

Mari recolte de sfeclă de zahăr

In raionul Reghin

Membrii gospodăriei agricole colective „Grivița Roșie" din Ideciu de Sus, raionul Reghin, au terminat zilele acestea recoltarea celor 6 ha cultivate cu sfeclă de zahăr. Datorită respectării regulilor agrotehnice la cultivarea acestei plante, colectiviștii din această comună au strins de pe fiecare hectar 43.200 kg de sfeclă de zahăr. După recoltare, ei au și livrat unității contractante producția de sfeclă de zahăr, pentru care au primit 64.800 lei. De asemenea, colectiviștii mai pot căpăta la preț de stat 2592 kg de zahăr, precum și peste 80 tone de borhot de sfeclă.

Convinși de avantajele ce se pot obține prin cultivarea sfeclei de zahăr, colectiviștii din Ideciu de Sus au hotărît ca în anul viitor să extindă cultura sfeclei de zahăr pe încă 4 ha.

In regiunea Arad

Pînă acum, în cuprinsul regiunii Arad, s-a recoltat sfecla de zahăr de pe aproape 10.000 ha. Membrii gospodăriilor agricole colective și ai întovărășirilor agricole din regiune au obținut cele mai mari producții de sfeclă în acest an.

Colectiviștii din comuna Dorobanți, raionul Arad, bunăoară, au cules de pe cele 126 ha însămînțate cu sfeclă peste 360 de vagoane, ceea ce reprezintă o producție medie de 29.400 kg sfeclă la hectar, iar colectiviștii din comunele Macea și Variaș au obținut de pe cele 40 ha peste 83 de vagoane de sfeclă. Țăranii muncitori întovărășiți din comuna Sintana, raionul Criș, au strîns de pe cele 63 de ha însămînțate cu sfeclă peste 186 de vagoane, adică 29.700 kg de sfeclă la hectar, iar întovărășiții din comuna Simand au strîns de pe cele 15 ha o producție medie de 36.000 kg de sfeclă la hectar.

Și producătorii individuali care au ascultat sfaturile tehnicienilor agronomi au recoltat producții bogate. Țăranul muncitor Luca Teodor din comuna Simand a obținut de pe 0,78 ha peste 19.000 kg de sfeclă, iar țăranul muncitor Pall Szabolci din comuna Dorobanți a obținut de pe 1,20 ha 34.670 kg.

Recoltarea culturilor se apropie de sfîrșit

In regiunea Oradea

In ultimele zile, ritmul lucrărilor agricole de toamnă în regiunea Oradea a crescut simțitor. Folosirea din plin a timpului bun de lucru și a mijloacelor de muncă a dat posibilitate oamenilor muncii de pe ogoarele acestei regiuni să înregistreze noi succese. Pînă acum, au terminat însămînțările de toamnă din acest an 66 de gospodării colective, 3 gospodării de stat, 105 întovărășiri agricole, 38 de sate și comune. Printre primii care au încheiat lucrările de toamnă se numără colectiviștii din comunele Sălacea, Albiș, raionul Marghita, Valea lui Mihai, Vășad, Curtuișeni, raionul Săcueni, precum și gospodăriile de stat Salonta și Valea lui Mihai. In fruntea întrecerii pentru titlul de raion fruntaș pe regiune s-au situat raioanele Marghita și Săcueni, unde planul însămînțărilor a fost îndeplinit în procent de 80 la sută, iar porumbul s-a recoltat în proporție de 98 la sută.

Pe întreaga regiune s-a terminat recoltarea culturilor de cartofi, floarea-soarelui și sfeclă de zahăr, iar porumbul s-a recoltat în proporție de peste 85 la sută.

In regiunea Cluj

In multe raioane din regiunea Cluj, muncile agricole de toamnă se apropie de sfîrșit. Muncitorii din gospodăriile agricole de stat, colectiviștii, țăranii muncitori întovărășiți și cei cu gospodării individuale au strîns recolta de porumb de pe 128.000 hectare. De asemenea, recoltarea cartofilor s-a făcut în proporție de 96 la sută, iar a sfeclei de zahăr, de 82 la sută. Colectiviștii din Iernut, raionul Luduș, au obținut de pe 22 hectare 3.300 kg de porumb boabe la hectar, iar cei din Triteni, raionul Turda, cîte 24.000 kg de cartofi la hectar.

In raioanele Dej, Sărmaș, Turda și altele, recoltarea cartofilor și a florii-soarelui s-a terminat.

(Agerpres)

După cum e munca așa-s și rezultatele

Cine se interesează de mersul lucrărilor agricole de toamnă în raionul Galați poate afla la început vești bune: însămînțările au fost terminate, iar în unele comune, și recoltatul culturilor tîrzii este pe sfîrsite.

Acolo unde comitetele executive ale sfaturilor populare comunale și organele agricole s-au preocupat îndeaproape de aceste lucrări, recoltările s-au desfășurat aproape în pas cu însămînțările. In comunele Vînători, Braniștea și Independența, de pildă, recoltatul culturilor tîrzii este aproape pe terminate. In comuna Independența, unde munca de îndrumare și mobilizare a țăranilor muncitori atît la însămînțări cît și la recoltarea culturilor tîrzii, s-a organizat pe circumscripții electorale, recoltarea florii-soarelui, a orezului și altor culturi s-a terminat în întregime, iar a porumbului în procent de peste 85 la sută. La obținerea acestui succes a contribuit din plin și organizarea celor 253 de grupe de întrajutorare, care cuprind 729 de familii cu peste 1867 ha de teren.

Dar, din nefericire, exemplele bune sînt prea puține. In multe părți din acest raion, întreaga atenție a fost îndreptată numai spre terminarea însămînțărilor, neglijîndu-se într-un mod cu totul nepermis recoltările. Așa se prezintă situația în comunele Frumușița, Șivița, Smirdan, Scînteiești, Piscu și altele, unde, pînă la 26 octombrie crt., porumbul fusese recoltat abia în proporție de 20—30 la sută. Pe raion recoltatul culturilor de toamnă s-a îndeplinit în procent de numai 48,8 la sută.

Rămînerea în urmă a recoltării culturilor tîrzii de toamnă se datorește, între altele, și faptului că, în aceste comune, lucrările nu sînt organizate și îndrumate în mod temeinic de către comitetele executive ale sfaturilor populare și de către organele agricole. In comuna Piscu, de exemplu, recoltarea culturilor se face dezorganizat și la voia întîmplării. Deputații comunali nu sînt antrenați în munca de îndrumare și mobilizare a țăranilor muncitori pentru a executa în cel mai scurt timp aceste lucrări. Datorită acestor cauze în comuna Piscu recoltatul porumbului este realizat în procent de numai 25 la sută, iar al orezului, de 30 la sută.

In multe comune din raionul Galați nu este asigurată nici asistența tehnică. Șeful punctului agricol Filești, tov. N. Eftode, stă mai mult prin Galați în loc să îndrume muncile agricole în această comună. De asemenea, agentul agricol din comuna Piscu, tov. Dumitrașcu Victor, este folosit în plină campanie la... lucrările de măsurători funciare.

Mult rămase în urmă cu recoltările sînt și unele gospodării agricole de stat și colective din raion. La gospodăria de stat Pechea, recoltatul porumbului s-a realizat abia în procent de 10 la sută, iar gospodăria colectivă din Șendreni nici nu începuse recoltatul porumbului pînă la 26 octombrie.

In cuprinsul raionului, există lipsuri serioase și în ceea ce privește înmagazinarea și păstrarea știuleților de porumb recoltați. Deși știa că la secția Șerbești recolta de porumb va trece de 50 de vagoane, iar capacitatea de depozitare este de numai zece vagoane, totuși, conducerea gospodăriei agricole de stat Barboși n-a luat din timp măsuri pentru construirea de noi pătule. Abia acum, după ce s-a cules peste 40 la sută din recolta de porumb, s-a îngrijit să procure creditele necesare construirii a 6 pătule mari. Din această cauză, o cantitate de peste 16 vagoane de porumb știuleți stă în grămadă afară, sub cerul liber.

Lipsurile existente în lucrările de recoltare și depozitare a produselor agricole de toamnă în raionul Galați se datoresc și atitudinii greșite pe care o au față de aceste munci atît organele agricole raionale, cît și cele regionale. Pentru tov. ing. Leonte Petre, șeful secției agricole raionale, de pildă, recoltatul acestor culturi nu constituie o problemă.

— Timp pentru recoltări avem suficient. Bine că am terminat cu însămînțările, spune el.

Tov. ing. Leonte însă nu vede, sau nu vrea să vadă, că, din cauza întîrzierii recoltărilor, efectuarea arăturilor adînci de toamnă — lucrare agrotehnică foarte importantă pentru obținerea unei recolte mai mari la ha în anul viitor — s-a făcut pînă acum cîteva zile pe suprafețe ce reprezintă numai 3,5 la sută din plan.

In raionul Galați sînt destule posibilități pentru a termina cît mai grabnic recoltarea tuturor culturilor de toamnă. Se cere însă din partea organelor locale ale puterii de stat și organelor locale agricole să muncească cu mai mult simț de răspundere și să mobilizeze toate forțele de care dispun pentru grăbirea terminării acestor lucrări, de care depinde îndeplinirea planului la arăturile adînci de toamnă.

V. CAZACU

Grijă deosebită alegerii și păstrării porumbului de sămînță

Pînă în anul trecut, colectiviștii din comuna Cărpiniș, regiunea Timișoara, nu alegeau niciodată din lan știuleții pentru sămînță. Alegerea o făceau din pătul, primăvara. Celelalte lucrări agrotehnice le executau la timp, potrivit regulilor agrotehnice, dar recolte mai mari de 2—3000 kg de porumb boabe la hectar, nu culegeau.

Sfătuiți de inginerul agronom al gospodăriei, colectiviștii din Cărpiniș au început anul trecut să producă pe 7 hectare sămînță hibridă de porumb. Sămînța rezultată au recoltat-o și depozitat-o separat. In primăvară, cu această sămînță au însămînțat o suprafață de 102 ha, obținînd o producție medie de peste 3000 kg la ha.

Pentru ca și în anul viitor să dobîndească o producție sporită de porumb la hectar, membrii acestei gospodării au produs anul acesta sămînță hibridă pe o suprafață de 10 ha. Cînd porumbul hibrid s-a copt, colectiviștii au început recoltatul. Au cules întîi știuleții de pe rîndurile plantei-tată și după aceea au strîns știuleții hibrizi. Pe aceștia i-au recoltat desfăcuți de pănuși, alegînd chiar din lan, la recoltare, pe cei mai buni pentru sămînță. Alegerea știuleților corespunzători au făcut-o sub îndrumarea și supravegherea tov. ing. Pompiliu Gemescu și a brigadierului Manea Ion a cărui brigadă a avut în grijă lotul de producere a seminței hibride. Pentru sămînță, au ales numai știuleți îmbrăcați cu boabe pînă la vîrf, cu rîndurile drepte, boabele mari și sănătoase. In medie, au obținut la hectar aproape 2000 kg de știuleți hibrizi buni pentru sămînță. Pe aceștia, colectiviștii i-au transportat și depozitat separat, într-un pătul.

Pentru buna păstrare a știuleților de sămînță pe timpul iernii, colectiviștii au revizuit și reparat din vreme pătulul, iar cu cîteva zile înainte de depozitare l-au dezinfectat, stropindu-l cu apă în care s-a dizolvat mai înainte sodă caustică. In acest pătul ei vor păstra știuleții de sămînță pînă în primăvară.

M. ELISABETA

Cînd ogorul rodește mai mult decît prevede directorul...

La gospodăria agricolă de stat din Afumați, raionul Băilești, s-a dobîndit anul acesta o recoltă îmbelșugată de porumb. Ar fi fost firesc ca, pe baza evaluării recoltei, conducerea gospodăriei să ia din vreme măsuri să fie construite pătule pentru depozitarea și păstrarea în bune condiții a întregii cantități de porumb. Nefăcîndu-se acest lucru, la unele secții, cum e de pildă cea din Băilești, s-a ajuns în situația ca o mare cantitate de știuleți să fie depozitată în straturi groase în podurile unor clădiri. Datorită umidității mari pe care a avut-o la înmagazinare cît și condițiilor neprielnice de păstrare, porumbul este expus să se încingă.

Știuletele: Ce-aveți de gînd să faceți cu noi tovarășe director? Dacă ne mai țineți mult în condițiile astea, n-o să ajungem cu zile pînă în primăvară!...

Sămînța hibridă le-a adus recolte mari de porumb

Recoltarea seminței hibride de porumb este pe sfîrșite în regiunea Constanța. Anul acesta, 121 de gospodării agricole colective, 10 gospodării agricole de stat și 3 stațiuni experimentale agricole au cultivat porumb pe o suprafață de 1675 ha, pentru obținerea de sămînță hibridă. Totodată au fost însămînțate aproape 2.300 ha cu sămînță hibridă de porumb.

In întreaga regiune, prin folosirea seminței hibride de porumb, recoltele la hectar au fost cu cel puțin 25-30 la sută mai mari decît producțiile obținute la soiurile obișnuite. La stațiunea experimentală agricolă Mărculești, de exemplu, s-a obținut o producție de 7.500 kg de porumb boabe la ha, iar membrii gospodăriei agricole colective din comuna Topraisar au realizat de pe o suprafață de 50 ha o producție medie de 7.200 kg de porumb știuleți la hectar.

Să plantăm cît mai mulți pomi fructiferi din toamnă

Pentru ca pomii fructiferi noi plantați să rodească mai repede, iar producția de fructe să fie mai mare și de calitate superioară, trebuie să se țină seama de solul ce le priește mai bine, de respectarea îndrumărilor tehnice la plantare, cît și de timpul cel mai potrivit pentru efectuarea plantării.

Experiența anilor trecuți ne-a dovedit că cel mai mare procent de prindere a pomilor îl obținem dacă plantările se fac toamna și nu primăvara, așa cum se mai obișnuiește în unele părți ale țării. In regiunea Pitești, plantîndu-se în toamna anului trecut peste 70 la sută din numărul de pomi planificați, procentul de prindere a fost de peste 95 la sută.

Nu același lucru poate fi spus și despre regiunile Bacău, Constanța și Galați, unde în toamna trecută s-au plantat abia 10 la sută din numărul de pomi planificați. In aceste regiuni, plantările s-au executat în primăvară, iar procentul de prindere a fost între 75—80 la sută.

Din cele de mai sus rezultă că timpul cel mai potrivit pentru plantarea pomilor fructiferi în țara noastră este toamna și anume începînd de la îngălbenirea sau căderea frunzelor și terminîndu-se cu 15—20 de zile înainte de venirea înghețurilor de durată.

Prin plantarea pomilor în toamnă, rănile de pe rădăcini încep să se vindece și pornesc rădăcini noi, fapt ce asigură o mai bună prindere. De asemenea, datorită timpului mai rece și cu mai puține vînturi, transportul pomilor din pepiniere pînă la locul de plantare se face cu mai puține riscuri.

Dimpotrivă, prin plantarea de primăvară nu se pot asigura condițiile arătate mai sus, ceea ce influențează în rău lucrările de plantare.

In obținerea unor rezultate bune după plantare, un rol de seamă îl are respectarea tuturor regulilor agrotehnice, ca: alegerea terenului, a speciilor și soiurilor, pregătirea locului pentru plantat, săpatul gropilor și executarea plantării.

Locul trebuie să fie însorit, ținîndu-se seamă de toate cerințele de sol și climă.

La alegerea speciilor și a soiurilor, se va avea în vedere ca ele să asigure fructe pe tot timpul verii.

Datorită faptului că pomii au o perioadă lungă de vegetație, o deosebită atenție trebuie acordată pregătirii terenului pentru plantare și săpatului gropilor. Prima lucrare care trebuie executată în noile plantații este desfundarea totală a terenului la o adîncime de 30—35 cm în terenurile ușoare și la 45—50 cm în terenurile grele. O dată cu desfundatul, este necesar să se încorporeze în pămînt îngrășăminte naturale între 30—50 de tone la ha gunoi de grajd, după cum terenul este mai bogat sau mai sărac în materii nutritive. In cazul plantărilor izolate, îngrășarea terenului se va face punînd gunoi în groapă o dată cu plantarea pomilor. După desfundare, se trece la organizarea teritoriului, adică la parcelarea și trasarea drumurilor, precum și executarea pichetajului.

Pe terenurile plane sau cu o ușoară pantă ce permite mecanizarea lucrărilor este bine ca pichetajul să se facă în pătrat, dreptunghi sau linii, iar pe pante mari în chinconz. Pe pantele abrupte și neregulate, pichetajul se va executa pe curbele de nivel. La efectuarea acestei lucrări trebuie să se țină seamă de prevederile minimelor agrotehnice pomicole respectîndu-se întocmai distanțele de plantare indicate pentru fiecare specie și soi în parte.

La făcutul gropilor trebuie să se respecte dimensiunile, care vor fi: 1 m pe fiecare latură și 0,80 m adîncime în terenurile pregătite: 1,20x1,50 m laturile și 0,75 m adîncime în terenurile compacte și cu un sol greu.

Pămîntul scos din prima jumătate a gropii se va pune într-o parte în grămezi, spre a se feri de uscăciune, iar cel din fund, în cealaltă parte. Nu este recomandată plantarea pomilor în gropi proaspăt făcute, deoarece solul nu este aerisit. Cele mai bune rezultate se obțin atunci cînd pomii sînt plantați în gropi făcute cu 15—20 de zile înainte de plantare.

Cu 10—15 zile înainte de plantare se fixează tutorii și se umple o treime din groapă cu pămîntul scos de la fundul gropii. Inainte de plantare, rădăcinile pomilor se fasonează, după care se mocirlesc într-un amestec de pămînt galben cu bălegar de vacă și apă. Pomii nu se vor planta la o adîncime mai mare decît cea pe care au avut-o în pepinieră, coletul (punctul de altoire) trebuind să fie la nivelul pămîntului. Pentru acoperirea rădăcinilor, se va folosi numai pămîntul scos din prima parte a gropii. O dată cu plantarea, este necesar să se pună la rădăcina fiecărui pom cîte 10-12 kg de gunoi bine putrezit, amestecat cu pămînt. Gunoiul nu trebuie să ajungă direct pe rădăcină, ci numai spre marginea gropii, spre a se înlătura astfel eventuala mucegăire sau chiar putrezire a rădăcinilor. După plantare, în caz că pămîntul este uscat, se va uda o dată sau de două ori.

Respectînd toate aceste reguli tehnice și executînd plantarea toamna, vom reuși să obținem un procent mare de prindere, economisind prin aceasta material săditor și forță de muncă.

Ing. TRAIAN ZAMFIRESCU
Direcția pomi-viticolă
Ministerul Agriculturii și Silviculturii

In raionul Săcueni acțiunea de colectare a produselor agricole trebuie intensificată

In numeroase comune din raionul Săcueni, regiunea Oradea, țăranii muncitori, o dată cu terminarea muncilor agricole, se îngrijesc să-și achite îndatoririle către stat, ducînd la bazele de recepție cotele de porumb, floarea-soarelui și alte produse agricole. Astfel, țăranii muncitori din comune ca Diosig, Sălindu și altele, pe măsură ce au strîns de pe cîmp recolte, au predat o mare parte din cote, fapt ce a făcut ca în aceste comune planul colectărilor să fie aproape realizat.

Există, însă, în acest raion comune, printre care Săcueni, Cubulcut și Cherechiu, deservite de baza de recepție Săcueni, în care, deși pînă la 23 octombrie a.c. recoltatul porumbului se realizase în proporție de peste 80 la sută, iar al florii-soarelui în proporție de 100 la sută, totuși, planul de colectări la aceste produse era îndeplinit abia în proporție de 4—21 la sută.

Faptul că în comunele amintite planul de colectări nu se realizează în pas cu recoltările se datorește slabei preocupări ce o au față de această problemă comitetele executive ale sfaturilor populare respective și organele de colectări. In comuna Săcueni, de pildă, comitetul executiv (președinte Zdrobo Ion) n-a antrenat în această muncă deputații comunali pentru a lămuri pe țăranii muncitori să-și ducă cotele în întregime la baza de recepție. Deși cunoaște dispozițiile care arată clar că acțiunea de colectare trebuie să se desfășoare în pas cu recoltările, tov. președinte socoate totuși că mai este destul timp pentru aceasta.

De asemenea, la gazetele de perete cetățenești din aceste comune, nu s-a scris nici un articol despre importanța colectărilor. Cu toate că în comuna Săcueni sînt mulți țărani muncitori care și-au dus încă din lan cotele la baza de recepție, totuși, ei nu sînt popularizați la gazetele cetățenești.

O altă cauză care face ca în aceste comune colectările să se desfășoare cu încetineală constă în felul defectuos în care este organizată munca la baza de recepție Săcueni. Conducerea acestei baze (șef tov. Szilagy Iosif) n-a asigurat preluarea operativă a cotelor de la țăranii muncitori. Din cauza proastei organizări a muncii, din cele 8 cîntare existente la această bază se folosește numai unul, în timp ce țăranii muncitori sînt nevoiți să aștepte uneori zile întregi pînă să poată preda produsele agricole aduse drept cotă. Așa, de pildă, în ziua de 24 octombrie, țăranii muncitori Kapusi Alexandru din Cherechiu, Mavor Gheorghe din Cubulcut și mulți alții au așteptat cîte o jumătate de zi pînă ce au putut să-și predea cantitățile de porumb.

Trebuie spus că la această bază de recepție se lucrează defectuos și în ce privește întocmirea borderourilor de primire a produselor agricole. In loc ca aceste documente să ajungă a doua zi în comune, ele sînt trimise cu cîte 3-4 zile întîrziere, ceea ce face ca împuternicitul comunal cu colectările să nu poată opera la zi descărcările în registrul comunal.

Deosebit de grav este și faptul că, datorită neatenției cu care lucrează funcționarii acestei baze, documentele unei comune se trimit altei comune. Așa este cazul cu borderourile nr. 244352 din 11 oct., de primire a cartofilor și 239204 din 20 oct., de primire a porumbului, amîndouă ale comunei Cheseriu, care au fost trimise comunei Cherechiu.

Deși împuternicitul raional, tov. Orosz Francisc, însărcinat să controleze și să îndrume munca de la această bază, cunoaște defecțiunile existente în muncă, el nu a luat nici o măsură menită să ducă la lichidarea lipsurilor.

In scopul îndeplinirii la timp a planurilor de colectări, sfaturile populare din comunele amintite mai sus, organele de colectări, ca și conducerea bazei de recepție Săcueni, au datoria să desfășoare o intensă muncă organizatorică și politică, convingîndu-i pe toți țăranii muncitori să-și îndeplinească fără întîrziere obligațiile față de stat.

C. VASIA

O zi de muncă la gospodăria de stat Florești

Bogată în evenimente este viața unei gospodării agricole de stat!... Pe cîmp sau la fermele de creștere a animalelor și păsărilor, muncitorii depun o rodnică activitate. Fotoreporterul nostru a surprins cîteva momente din activitatea muncitorilor G.A.S. Florești regiunea Bîrlad pe care le prezentăm în acest fotomontaj.

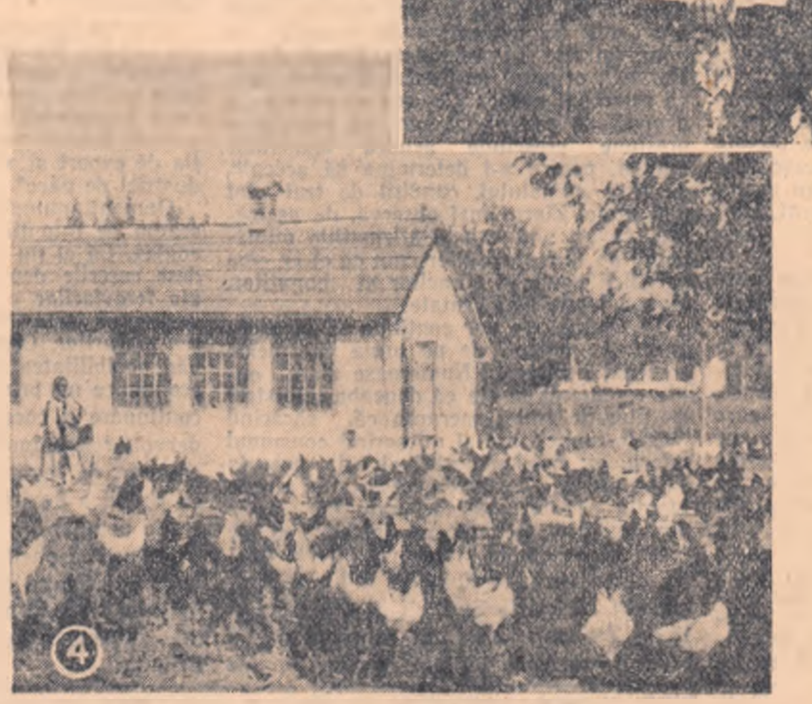

1. — Peste 3.000 kg de porumb boabe la hectar a obținut în acest an gospodăria agricolă de stat Florești de pe o suprafață de 80 ha. Porumbul a fost recoltat la timp. După ce știuleții mari și frumoși sînt curățați de foi și depozitați în pătule, strujenii sînt legați în snopi. Iată un aspect din timpul curățatului știuleților de foi.

2. — Și recolta de struguri a fost bogată. Pe unele parcele — ca, de exemplu, pe cele 32 de hectare cu vie îngrijite de brigada tov. Melnic Conon — s-au obținut peste 8.000 kg de struguri la hectar. Bogata recoltă de struguri răsplătește din plin strădaniile viticultorilor din brigada lui Melnic Conon. Ei au cinstea să se numere printre fruntașii gospodăriei. Iată-i pe culegătorii veseli zorind lucrul pentru a termina cît mai repede recoltatul strugurilor.

3. — Griul semănat în rînduri încrucișate, încă de la 10 septembrie, a răsărit după cîteva zile și a crescut viguros. „Vom scoate o recoltă record", pare că îi spune tov. ing. Palco Ștefan, agronomul șef, directorului gospodăriei, tov. Jianu Liviu.

4. — Frumoase succese au fost obținute și în sectorul zootehnic al gospodăriei agricole de stat Florești. Iat-o pe îngrijitoarea fruntașă Sultana Popișteanu, de la secția avicolă Pietrești, dînd grăunțe păsărilor din rasele Leghorn și Rhode Island.

Timpul probabil pentru zilele de 5, 6 și 7 noiembrie

Vremea rămîne în general umedă cu cerul mai mult acoperit la început, apoi schimbător. Vor continua să cadă ploi cu caracter intermitent în cea mai mare parte a țării. La începutul intervalului, temperatura în ușoară creștere. Noaptea va fi cuprinsă între —1 —6 grade, iar ziua între 7 —14 grade.

Realizările agriculturii sovietice oglindite la Expoziția Agricolă Unională

Din experiența unităților fruntașe în cultura griului și porumbului

Cultura porumbului

(Urmare din numărul trecut)

Pentru rezolvarea problemei privind dezvoltarea creșterii animalelor, în Uniunea Sovietică s-a pus foarte mult accentul — după cum era și normal — pe asigurarea bazei furajere. Dintre toate plantele cultivate, atenția cea mai mare s-a dat porumbului ale cărui calități economice au fost intens popularizate în toată țara, căutîndu-se a se răspîndi cultura lui în aproape toate zonele de climă și sol. Această acțiune s-a bazat pe faptul că dintre toate plantele, porumbul îndeplinește două mari condiții: poate să dea o producție mare de boabe (hrană concentrată), și poate fi întrebuințat de asemenea ca furaj suculent sub formă de masă verde însilozat. Tocmai de aceea, Plenara C.C. al P.C.U.S. din ianuarie 1955 a precizat că: „Porumbul, ca cea mai productivă cereală, trebuie să capete o largă răspîndire în toate raioanele țării". Din punct de vedere economic porumbul prezintă marele avantaj că pentru aceeași cantitate de unități nutritive se consumă un volum mai mic de muncă decît pentru celelalte plante folosite ca furaj. Așa, de exemplu, dacă luăm munca depusă pentru obținerea a 6750 unități nutritive (echivalentul unei producții de 30.000 kg/ha masă verde în stadiul de maturitate lapte-ceară) egală cu 100, atunci, pentru producerea aceleeași cantități de unități nutritive la celelalte plante este necesar următorul volum de muncă (în procente): sfecla de zahăr 500 la sută, cartoful 413 la sută, sfecla furajeră 610 la sută, floarea-soarelui 197 la sută, ovăzul 120 la sută. De asemenea, din punct de vedere al valorii alimentare, porumbul are cel mai mare număr de unități nutritive la 100 kg (—200) în comparație cu trifoiul (17,3 unități nutritive), lucerna (13,3 U.N.), borceagul (15,2 U.N.), floarea-soarelui (16,0 U.N.). Datele sînt luate după rezultatele prezentate de Institutul siberian de cercetări științifice a cerealelor.

Iată dar motivele pentru care prin hotărîrile P.C.U.S. și ale guvernului sovietic s-a trasat ca sarcină unităților din agricultură să extindă cultura porumbului pe suprafețe din ce în ce mai mari. Trebuie să arăt, că dacă în anul 1954 porumbul a ocupat 3.500.000 ha, anul acesta suprafața s-a extins de acum la 16.000.000 ha, iar peste 5 ani va trebui să ajungă la 28.000.000 ha. Astfel, Uniunea Sovietică va deveni o principală țară producătoare de porumb din lume.

În legătură cu modul de cultură și utilizare a recoltei de porumb, voi da cîteva aspecte pe care le-am desprins din numeroasele exemple prezentate în foarte multe din pavilioanele expoziției.

O primă observație se poate face cu privire la extinderea suprafețelor ocupate de porumb. Această extindere, așa cum am arătat, se face într-un ritm extraordinar de rapid. Porumbul a cucerit de acum importante terenuri unde altădată nimeni nu se gîndea să-l cultive. El a pătruns în Siberia și Ural, în Kazahstan, în Bielorusia, în republicile baltice, iar în nord pînă la îndepărtatul port la Marea Albă, Arhanghelsk. Natural că, în funcție de condițiile climatice, depinde și specificul culturii. Dacă în zonele de sud porumbul se cultivă și pentru boabe și pentru siloz, în regiunile nordice, unde nu poate ajunge la maturitate deplină, se cultivă numai pentru siloz. Astfel, în pavilionul „Creșterea animalelor" se arată că, în raionul Konoșaki, regiunea Arhanghelsk s-a obținut o producție de 150.000 kg/ha masă verde, iar colhozul „Stalin", raionul Arhanghelsk, a recoltat 90.000 kg/ha, ceea ce a stimulat pe colhoznici să extindă anul acesta cultura porumbului pe suprafața de 110 ha. Pătrunzînd în rîndul plantelor cultivate obișnuit, porumbul a determinat și producerea unei cotituri în modul de alimentație a animalelor în acele regiuni unde mai înainte nu se cultiva. De exemplu, în Bielorusia, porumbul s-a cultivat pentru prima dată în anul 1954 pe o suprafață de 48.000 ha doar pentru siloz, iar în 1955 s-a extins la 320.000 ha pentru siloz și boabe. Dar în Bielorusia se folosește foarte mult cartoful ca furaj suculent în special în hrana porcilor. Introducerea porumbului în cultură a schimbat într-o anumită măsură proporția dintre cartofi și alte furaje, prin înlocuirea unei părți din acestea cu porumb.

Faptul că în unele regiuni nu există condiții suficiente de climă pentru coacerea deplină a porumbului, nu a constituit o piedică pentru extinderea culturii. Interesant este că s-a căutat a se introduce în acele regiuni soiuri mai timpurii. S-a ținut cont numai de elementul producție. De aceea, acolo unde temperatura ar fi constituit o graniță, s-au cultivat tot soiuri tîrzii, dar cu mare productivitate, care se puteau recolta în stadiul de maturitate lapte-ceară.

O altă constatare se referă la o problemă cunoscută astăzi de toți cei ce lucrează în agricultura R.P.R. Este vorba de problema mecanizării culturii porumbului, care a ridicat necesitatea de a se adapta un sistem de semănat potrivit, în vederea unei aplicări a lucrărilor de întreținere. De aceea, pe suprafețe masive, din ce în ce mai mari, se utilizează metoda de semănat în culturi așezate în pătrat.

Pentru obținerea unor producții mari, de o foarte mare atenție se bucură producerea și folosirea semințelor hibride. Plenara din ianuarie 1955 a C.C. al P.C.U.S. a trasat ca sarcină organizarea producerii de semințe hibride, astfel ca în următorii 2—3 ani să se treacă la însămînțarea numai cu sămînță hibridă de porumb. De aceea, în institutele de cercetări și în colhozuri și sovhozuri se desfășoară o intensă acțiune în această direcție. Trebuie reținut că procesul de producere a semințelor hibride este mult mai avansat decît la noi, unde deocamdată se practică doar hibridarea între soiuri. În U.R.S.S. în afară de hibridarea între soiuri, care măresc producția cu 10—15 la sută, se răspîndesc tot mai mult metodele de hibridare între linii și soiuri, care măresc producția cu 20 la sută și între linii, prin care sporul ajunge la 30 la sută față de martor, deci cu 15—20 la sută mai mult decît hibridarea între soiuri. De asemenea se obișnuiește ca în circuitul procesului de hibridare să revină însuși hibridul. În general, colhozurile și sovhozurile folosesc în cultura mare numai semințele din prima generație. Se recomandă ca dimensiunea lotului pentru producerea semințelor hibride, în colhoz să fie în proporție de 4 la sută din suprafața care se va însămînța cu porumb. Munca suplimentară pe această parcelă constă numai în ruperea paniculelor, ceea ce revine la 5—7 zile-om la hectar. Cu semințele hibride obținute pe un hectar, în anul următor se însămînțează pînă la 50 ha.

Din ce în ce tot mai mult se răspîndesc metodele de cultură intensivă, pentru ca după aceeași suprafață să se obțină o cantitate mai mare de produse agricole.

Iată motivul pentru care foarte multe colhozuri și sovhozuri practică sistemul culturilor duble. Astfel, printre rîndurile de porumb se cultivă bostănoase sau fasole așa cum se procedează în raionul Zastavnaia, regiunea Cernăuți, obținîndu-se 2—300 kg fasole în plus la hectar sau 10—15.000 kg dovleci. În afară de aceasta se obișnuiește ca după recoltatul păioaselor să se însămînțeze imediat în miriște porumb pentru masă verde. Este o metodă foarte bună cu mari avantaje economice și care va trebui să găsească o largă răspîndire și în țara noastră.

În sfîrșit, încă o problemă de mare însemnătate este aceea a însilozării porumbului. Într-adevăr, dacă s-a făcut o atît de mare agitație în jurul acestei plante, trebuie să se indice în același timp și cea mai bună formă de folosință. Cercetările au stabilit că porumbul își păstrează toate calitățile nutritive dacă este dat în hrana animalelor sub formă însilozată. În U.R.S.S. metoda însilozării s-a extins an de an. Astfel, dacă în anul 1929 se însilozaseră 250.000 tone de porumb, în 1940 s-a ajuns la 15.500.000 tone, iar în 1953 s-a dublat, atingînd cifra de 32.000.000 tone; un an mai tîrziu cantitatea totală însilozată a fost de 33.200.000 tone porumb, urmînd ca anul acesta să se însilozeze 65.000.000 tone, iar în 1960 — 176.000.000 tone porumb. Dar, în privința aceasta, a trebuit să se stabilească și momentul recoltării în vederea însilozării. Rezultatele analizelor chimice au demonstrat că momentul cel mai potrivit este cînd știuleții ajung în stadiul de maturitate lapte-ceară. Cercetările însă nu s-au oprit aici. S-a arătat apoi că posibilitățile de folosire economică cresc și mai mult, iar gradul de asimilare de către animale este și mai mare dacă se vor însiloza știuleții separat de tulpini și frunze. Pentru aceasta însă trebuiau create mașini speciale pentru recoltarea separată a porumbului ca de exemplu combina SK — 2,6 care are o lățime de lucru de 2,6 m, iar capacitatea de recoltare de 0,9 — 1,7 ha/oră. S.M.T.-urile și sovhozurile însă au folosit și combinele de cereale pentru recoltatul porumbului, făcîndu-le în acest scop o serie de modificări.

Cred că în privința acțiunii de însilozare se impune o anumită precizare. În Uniunea Sovietică o mare răspundere pentru aplicarea în practică a sarcinilor privind însilozarea porumbului o are S.M.T.-ul deoarece el dispune de mașini și totodată întregul aparat tehnic de îndrumare a colhozurilor este dirijat de S.M.T. Iată de ce S.M.T.-urile depun un mare interes pentru ca în raza lor de activitate colhozurile să cultive și să însilozeze cît mai mult porumb.

Ing. E. MEVES

(Continuare în numărul viitor)

Cultură de porumb irigat la ferma experimentală a Institutului de cercetări științifice în domeniul creșterii animalelor, din R.S.S. Kirghiză. Terenul experimental se află la o înălțime de 1.000 metri deasupra nivelului mării.

Lucrările conferinței de la Geneva

Importantele propuneri făcute de delegația U.R.S.S.

Lucrările conferinței miniștrilor Afacerilor Externe de la Geneva au continuat în zilele de 30, 31 octombrie și 2 noiembrie. La 1 noembrie, conform înțelegerii dintre cei patru miniștri de Externe, nu a avut loc nici o ședință. În această zi J. F. Dulles s-a deplasat la Madrid unde a avut o întrevedere cu Franco, iar A. Pinay a plecat la Paris unde s-a întîlnit cu fostul sultan al Marocului, Ben Yussef.

În ședința din 31 octombrie miniștrii de externe au trecut la examinarea punctului 3 de pe ordinea de zi — dezvoltarea contactelor între Est și Vest.

În propunerile în problema contactelor făcute de miniștrii celor trei puteri occidentale, se exprimă dorința de a se încerca împreună cu ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S. să se găsească mijloace potrivite în vederea înlăturării treptate a piedicilor din calea contactului liber și comerțului pașnic între popoare și de a se stabili contacte și un schimb mai liber în avantajul reciproc al țărilor și popoarelor interesate.

În partea a 2-a a propunerii cu privire la schimburile comerciale, miniștrii Afacerilor Externe al Franței, Angliei și S.U.A., fără să abordeze problema necesității înlăturării piedicilor și restricțiilor actualmente în vigoare în țările occidentale în domeniul comerțului dintre Răsărit și Apus, își exprimă dorința ca îmbunătățirea relațiilor economice între ele și țările din Europa răsăriteană să ducă la lărgirea comerțului reciproc pașnic.

Prezentînd propunerea sovietică, V. M. Molotov a fost de acord, ca un comitet de experți desemnați de fiecare parte să studieze și să propună măsurile care ar putea să ducă la înlăturarea treptată a barierelor care împiedică contactul liber și comerțul pașnic între popoare și la realizarea unor contacte și legături libere reciproc avantajoase pentru țările și popoarele interesate.

Propunerile făcute de V. M. Molotov pornesc de la ideea că dezvoltarea contactelor dintre Răsărit și Apus va fi încununată de succes numai dacă se va baza pe dezvoltarea relațiilor economice între state, lucru ce nu se poate realiza fără dezvoltarea normală a comerțului. De aceea, propunerea U.R.S.S. recomandă un acord care să recunoască în primul rînd necesitatea luării de măsuri care să contribuie la dezvoltarea comerțului internațional și să ducă la înlăturarea piedicilor și restricțiilor existente în prezent în comerțul dintre Est și Vest.

În domeniul legăturilor internaționale pe tărîmul științei, tehnicei și îndeosebi în domeniul folosirii pașnice a energiei atomice, propunerea sovietică prevede convocarea unor conferințe cu participarea specialiștilor și adoptarea unor măsuri comune de către reprezentanții celor patru puteri în organismele internaționale specializate.

Însemnate măsuri prevede propunerea sovietică în vederea întăririi contactelor între Est și Vest în domeniul industriei, agriculturii, relațiilor culturale și turismului precum și a contactelor sportive între țări. Comitetul de experți urmează să studieze propunerile făcute și să prezinte miniștrilor pînă la 10 noiembrie un raport asupra activității depuse. După aceasta, miniștrii urmează să stabilească data examinării raportului în cadrul ședinței lor.

După discutarea punctului trei miniștrii, așa cum fusese stabilit, au reluat discutarea punctului unu de la ordinea de zi — securitatea europeană și Germania.

În cadrul acestor discuții V. M. Molotov a făcut propunerea ca la examinarea problemei germane să fie invitați să ia parte și reprezentanții Republicii Democrate Germane și Republicii Federale Germane. Cei trei miniștri apuseni n-au fost de acord cu această propunere, motivînd că guvernele lor nu recunosc guvernul R. D. Germane. După părerea lor, la conferință ar putea fi invitați numai reprezentanții Republicii Federale Germane. Desigur că o astfel de părere n-a putut fi acceptată de delegația U.R.S.S. Delegația sovietică este pentru reprezentarea pe picior de egalitate a reprezentanților celor două state germane.

După aceasta, V. M. Molotov a prezentat o nouă și importantă propunere în problema asigurării securității europene. Astfel delegația sovietică a dovedit încă odată că este hotărîtă să facă tot ce depinde de ea pentru a se putea realiza o apropiere a punctelor de vedere în această spinoasă problemă, fapt care ar deschide calea spre realizarea unei înțelegeri. În declarația făcută, V. M. Molotov a arătat că delegația sovietică consideră „că posibilitățile de a obține la conferință... rezultate favorabile în problema securității europene n-au fost epuizate". Securitatea europeană va putea fi asigurată pe calea unirii eforturilor statelor europene și nu pe calea care prevede menținerea grupărilor militare. Acesta este principiul după care se călăuzește delegația sovietică, principiu care ține seama de interesele îmbunătățirii păcii în Europa.

Noua propunere sovietică prevede încheierea unui Tratat de securitate în Europa la care urmează să participe la început cele patru mari puteri, țările membre ale Uniunii Europene occidentale, țările care au semnat Tratatul de la Varșovia, cele două state germane — Republica Federală Germană și Republica Democrată Germană, precum și statele care și-ar exprima dorința să participe la acest Tratat, ca de pildă Iugoslavia, Danemarca.

Întrucît puterile apusene nu au fost de acord cu lichidarea în prezent a grupărilor militare existente, Tratatul propus de U.R.S.S., fără a renunța la această idee, nu mai fixează un termen precis pentru lichidarea grupărilor militare. „Tratatul are un caracter provizoriu și va rămîne în vigoare atîta timp cît nu va fi înlocuit printr-un alt Tratat mai larg de securitate europeană, care să înlocuiască tratatele și acordurile existente" (art. 8).

În noul Tratat propus de delegația U.R.S.S. se prevăd garanții sigure pentru securitatea popoarelor Europei. Spre deosebire de „garanțiile" prevăzute de propunerea occidentală, garanțiile prevăzute în Tratatul de securitate prezentat de delegația sovietică nu se limitează la consultări. Statele participante la Tratat se obligă să se abțină de la folosirea forței unul împotriva altuia, de a rezolva pe cale pașnică litigiile ce s-ar ivi între ele, de a-și acorda reciproc asistență militară în cazul că ar fi victime ale unui atac în Europa și de a se consulta reciproc de fiecare dată cînd va trebui să se ia de comun acord măsuri pentru restabilirea păcii în cazul unui atac împotriva vreunui stat participant la Tratat. În nici un caz statele participante la Tratat nu vor acorda ajutor direct sau indirect statului agresor în Europa.

Mai mult, propunerea sovietică vine în întîmpinarea punctului de vedere occidental și prevede crearea în Europa a unei zone largi de limitare și inspectare a armamentelor. Aceasta corespunde intereselor securității popoarelor Europei prin aceea că exclude refacerea militarismului german și creează noi condiții pentru rezolvarea problemei dezarmării. Participarea celor două state germane la Tratat ar înlesni de asemenea colaborarea lor și prin aceasta, realizarea unității Germaniei.

În ce privește crearea unei zone de limitare și inspecție a armamentelor, delegația sovietică a arătat că ea trebuie să fie fixată în funcție de linia de demarcație dintre Est și Vest acolo unde ea se află azi și nu așa cum arătau delegațiile apusene — pe la granița de est a Germaniei unificate. Zona de limitare și inspecție a armamentelor ar include teritoriul R.F. Germane, R.D. Germane, precum și statele vecine cu Germania sau o parte din ele. Prin acordul cu privire la zona de limitare și inspecție a armamentelor, ar urma să fie stabilite nivelurile maxime ale efectivelor forțelor armate folosite de S.U.A., U.R.S.S., Anglia și Franța pe teritoriile țărilor din această zonă. Angajamentele pe care și le vor asuma cele patru puteri trebuie să fie puse de acord cu statele pe teritoriul cărora se află staționate trupe, în conformitate cu drepturile suverane ale acestor state.

Noile propuneri sovietice au fost apreciate de miniștrii occidentali ca fiind foarte interesante. Într-adevăr, proiectul de Tratat de securitate în Europa reprezintă un nou și important pas în dezvoltarea lucrărilor conferinței de la Geneva. El dovedește încăodată cîtă grijă acordă delegația sovietică găsirii punctelor comune din părerile exprimate și apropierii lor.

Discutarea primului punct la ordinea de zi a continuat și în ședința din ziua de 2 noiembrie. În declarația pe care a făcut-o V. M. Molotov a prezentat propunerea ca să fie creat un consiliu pe întreaga Germanie. Crearea acestui consiliu ar contribui la dezvoltarea unei colaborări sub toate aspectele între R.D. Germană și R.F. Germană, colaborare care ar favoriza și soluționarea problemei reunificării naționale a Germaniei.

Deși miniștrii apuseni au făcut obiecțiuni la propunerile sovietice, ei au fost nevoiți să recunoască în ședința din 2 noiembrie pasul înainte pe care-l fac propunerile sovietice. J. F. Dulles a arătat că, cu ajutorul unui mod de gîndire constructiv, părțile vor putea ajunge la rezultate pozitive în ce privește securitatea colectivă în Europa. Acest mod de gîndire constructiv îl cere întreaga omenire iubitoare de pace, care așteaptă ca conferința de la Geneva să se încheie cu un succes deplin.

Propunerile adresate de guvernul R. D. Germane conferinței de la Geneva

(Din Declarația guvernului R. D. Germane)

Călăuzit de un sentiment de înaltă răspundere față de poporul german, guvernul Republicii Democrate Germane adresează conferinței de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru mari puteri următoarele propuneri:

PRIMA PROPUNERE: Guvernele Franței, Marii Britanii, Uniunii Sovietice și Statelor Unite ale Americii trebuie să ia hotărîri concrete cu privire la crearea unui sistem de securitate colectivă. O asemenea hotărîre ar contribui la micșorarea continuă a încordării internaționale, ar duce la lichidarea grupărilor de state opuse unele altora și la asigurarea păcii pentru toate popoarele europene, ar înlătura obstacolele externe care împiedică în prezent rezolvarea problemei germane.

A DOUA PROPUNERE: Guvernele Franței, Marii Britanii, Uniunii Sovietice și Statelor Unite ale Americii trebuie să sprijine măsurile care ar servi la stabilirea unei înțelegeri reciproce și la o apropiere între Republica Democrată Germană și Republica Federală Germană, avînd în vedere că numai pe calea colaborării între ele și a rezolvării echitabile a problemelor comune, ținîndu-se seama atît de interesele R. D. Germane, cît și de interesele R. F. Germane, pot fi create premizele interne și se poate merge cu succes înainte pe calea unificării Germaniei.

Adresîndu-se întregului popor german, guvernul Republicii Democrate Germane propune parlamentelor R. D. Germane și R. F. Germane să constituie un consiliu al întregii Germanii. Activitatea unui asemenea consiliu al întregii Germanii, îndreptată spre colaborarea și înțelegerea dintre cele două state germane, va contribui la întărirea păcii în Europa și la unificarea Germaniei ca stat democrat și iubitor de pace.

Guvernul Republicii Democrate Germane exprimă părerea majorității covîrșitoare a poporului german atunci cînd adresează propunerile expuse mai sus conferinței miniștrilor Afacerilor Externe ai U.R.S.S., S.U.A., Angliei și Franței. Poporul german speră că această conferință va duce la slăbirea continuă a încordării în Europa pentru a asigura pacea și a apropia unificarea pașnică și democrată a Germaniei.

Criza economică din Anglia

Anglia se află în fața unei situații economice din cele mai grele. „Criza și inflația" sînt subiecte la ordinea zilei. Presa engleză este nevoită să recunoască că aceste două rele apasă greu pe umerii maselor muncitoare, în rîndurile cărora domnește neliniștea și îngrijorarea. La rîndul său, presa americană atrage atenția asupra faptului că „măsurile drastice economice" pe care guvernul conservator englez a decis să le ia vor avea repercusiuni în întreaga Europă occidentală.

„Bugetul suplimentar" depus acum cîteva zile în parlamentul guvernului englez scoate și mai mult în evidență greutățile în care se zbate Anglia. Trebuie știut că în această țară se face uz de un „buget suplimentar" numai atunci cînd prevederile bugetului în curs nu corespund situației reale. Aceasta se întîmplă numai în situații excepționale, cum a fost, de exemplu, cea din timpul războiului, cînd sumele prevăzute pentru cheltuielile de război n-au putut fi acoperite. A trebuit să se vină atunci cu un „buget suplimentar" care să acopere aceste cheltuieli. Actualmente, s-a recurs la un „buget suplimentar" din cauza crizei care a cuprins ansamblul economiei engleze și care face ca veniturile prevăzute de bugetul ordinar să nu poată fi realizate. Există o enormă diferență între cheltuielile prevăzute de buget și veniturile reale. Cele mai solide ramuri ale industriei Angliei sînt astăzi compromise. Astfel, industria bumbacului, înainte prima din lume, s-a văzut silită să închidă 50 de fabrici și pentru numeroase alte întreprinderi să fixeze orar de lucru redus.

Industria metalurgică, de asemenea, întîmpină dificultăți serioase. Dar cea mai crunt lovită este industria cărbunelui. În prezent, Anglia a devenit, din exportatoare, importatoare de cărbune. Ea a importat anul trecut cărbune în valoare de 6.000.000 de lire sterline, iar anul acesta, în valoare de 47.000.000 de lire sterline. Criza din industriile tradiționale a provocat criză și în transporturi, în construcții, în comerțul exterior și în agricultură.

Cărui fapt se datorește această stare de lucruri? Pentru masele tot mai largi din Anglia a devenit limpede că principala cauză a crizei economice o constituie cursa înarmărilor. Comenzile militare ocupă cea mai mare parte a activității industriale engleze, în dauna mărfurilor pentru consumul intern și pentru export. Dar nu numai atît. Producția de armament necesită cantități tot mai mari de materii prime care se obțin mai ales din import. Sumele necesare pentru plata importului nu pot fi realizate însă din cauza reducerii exportului și atunci sînt folosite rezervele de aur și dolari ale Angliei care au ajuns acum la cel mai scăzut nivel. Dezechilibrul balanței comerciale a determinat inflația.

Guvernul englez a încercat în iunie prin anumite măsuri, să-și procure fondurile de care avea nevoie. Dar aceste măsuri nu prevedeau reducerea cheltuielilor militare și nici nu limitau profiturile monopolurilor, ci, dimpotrivă, măreau impozitele și ridicau prețurile la materiile prime și la produsele alimentare. Aceste măsuri nu au făcut decît să mărească deficitul balanței comerciale, căci au scumpit produsele engleze pentru export, care din această cauză au găsit și mai greu piețe de desfacere.

„Bugetul suplimentar", care este acum în discuție în parlamentul englez, pornește și el nu de la preocuparea pentru interesele marii majorități a populației, ci de la voința de a apăra interesele monopolurilor. Cheltuielile militare nu sînt reduse, ci sînt prevăzute o serie de măsuri care caută să rezolve greutățile economice pe seama oamenilor muncii. Sînt majorate impozitele indirecte, adică impozitele pe bunurile de larg consum și produse alimentare. Aceasta va micșora și mai mult puterea de cumpărare a salariilor, agravînd astfel criza din industria de pace. Este prevăzută, de asemenea, încetarea subvențiilor pentru construirea de locuințe. Prin aceasta, nu numai că milioanele de englezi care așteptau să capete locuințe vor continua să locuiască în cocioabe, dar chiriile se vor scumpi, se va înregistra o stagnare a industriei de construcții și mărirea șomajului pentru muncitorii din această industrie. Țărănimea engleză este și ea crunt lovită. „Bugetul suplimentar" prevede micșorarea subvențiilor acordate fermierilor drept compensație pentru prețurile ridicate pe care aceștia le plătesc pentru îngrășăminte și alte materiale agricole. Fermierii vor fi obligați, pentru a face față noii situații, să urce prețurile la produsele agricole — lapte, ouă, carne etc. Această scumpire va face ca populația muncitoare sărăcită să cumpere tot mai puține produse agricole. Fermierii vor avea de suferit și de pe urma sistării lucrărilor de electrificare a regiunilor rurale.

Nici o categorie a oamenilor muncii nu este cruțată de noile măsuri guvernamentale. Astfel, printre aceste măsuri este prevăzută comprimarea de personal în administrație și în ministere. Ziarul „Daily Herald", organul partidului laburist, acuză guvernul englez că vrea să creeze o armată de șomeri cu care să exercite o presiune crescîndă asupra oamenilor muncii, pentru a-i determina să accepte, de frica șomajului, condiții de trai tot mai grele. Ziarul mai observă, de asemenea, că nu sînt exacte afirmațiile ministrului de Finanțe Butler cum că el ar cere sacrificii egale și săracilor și bogaților. Monopolurile sînt cruțate.

În schimb, ele vor continua să încaseze profituri grase de pe urma enormelor comenzi militare. Numeroase ziare engleze remarcă și ele că degeaba ministrul de Finanțe trage speranța că, sărăcind masele muncitoare și micșorînd consumul intern, va mări exportul și prin aceasta își va procura devizele necesare. Se atrage atenția că diversele țări care fac parte din Imperiul Britanic au introdus și ele restricții severe la consumul intern, pentru a face față cheltuielilor militare. Astfel, atît Africa de Sud, cît și Australia și Noua Zeelandă, au făcut cunoscut că își reduc importurile lor din Anglia. Pe de altă parte, piețele de desfacere tradiționale engleze, ca cele din țările din America Latină, cumpără acum de preferință mărfuri germane, socotind pe cele engleze prea scumpe. Or, produsele engleze vor deveni încă și mai scumpe de pe urma noilor impozite. Produsele engleze nu se pot plasa, de asemenea, decît în cantități reduse în Statele Unite, deoarece monopolurile americane au obținut ca guvernul american să întărească barierele vamale.

Dezbaterile în parlamentul englez asupra măsurilor prevăzute de „bugetul suplimentar" au arătat că măsurile propuse de guvern nu pot scoate Anglia din impas. Ele au arătat că de fapt guvernul vrea să profite de aceste greutăți pentru a porni o ofensivă împotriva nivelului de trai al oamenilor muncii. Această ofensivă urmărește să asigure noi profituri monopolurilor și nu procurarea devizelor necesare.

„Pentru remedierea crizei — arată ziarul „Daily Worker", organul partidului comunist — trebuie să fie reduse cheltuielile militare, ceea ce va duce și la reducerea importului de materii prime care nu servesc pentru consumul intern și producția de export și va da un nou impuls industriei de pace".

Oamenii muncii din Anglia își dau seama de intențiile nutrite de guvernul englez. Că ei nu se lasă înșelați, o dovedesc cererile depuse de marile sindicate ale feroviarilor și ale minerilor pentru majorarea salariilor conform cu scumpirea prețurilor. Oamenii muncii din Anglia văd posibilitatea de soluționare a crizei economice nu prin politica de restricții și continuare a cursei înarmărilor, ci prin dezvoltarea industriei de pace și prin încheierea de legături normale economice cu Uniunea Sovietică și cu țările de democrație populară.

Reducerea cheltuielilor militare, dezvoltarea comerțului cu țările lagărului socialismului — iată ce s-a cerut prin rezoluțiile prezentate la Congresul Sindicatelor Britanice.

INFORMAȚII

■ De curînd a avut loc la Constanța festivitatea decernării drapelului de Uniune regională fruntașă pe țară, acordat de Centrocoop și C.C. al Sindicatului muncitorilor din cooperație, Uniunii regionale a cooperativelor de consum Constanța pentru succesele obținute în cursul trimestrului 3 al anului, în realizarea sarcinilor de plan.

Darea de seamă prezentată de tov. Martin Richard, președintele Uniunii regionale a cooperativelor de consum din Constanța, a arătat că în trimestrul 3 planul a fost îndeplinit în toate sectoarele și în toate raioanele. În domeniul circulației mărfurilor, planul de aprovizionare cu ridicata a fost realizat în proporție de peste 112 la sută, iar planul de desfacere a acestor mărfuri în proporție de peste 111 la sută. De asemenea, planul de desfacere a mărfurilor cu amănuntul a fost depășit în trimestrul 3 cu peste 10 la sută.

O atenție deosebită s-a acordat aprovizionării țărănimii în campaniile agricole. Centrele de închiriat mașini și unelte au fost dotate cu 900 de pluguri, 400 de grape, 1000 de prășitoare, iar în timpul treierișului, prin grija cooperativelor, au fost organizate 300 de chioșcuri la arii.

Realizări frumoase au fost obținute și la achiziții. Planul valoric pe trimestrul 3 la achiziții de produse agricole a fost depășit cu peste 34 la sută.

Uniunile raionale Constanța și Medgidia au îndeplinit încă de la sfîrșitul trimestrului 3 planul de achiziții pentru întreg anul.

Cu acest prilej numeroși lucrători și activiști ai organizațiilor cooperatiste care au luat cuvîntul au împărtășit metodele lor de muncă și s-au angajat ca în cinstea Congresului partidului să realizeze planul anual de desfacere a mărfurilor și de achiziții pînă la 20 decembrie.

■ Duminică a avut loc la Constanța o consfătuire a colectivistelor fruntașe din regiune. Referatele prezentate și discuțiile care au avut loc cu acest prilej au subliniat contribuția colectivistelor la sporirea producției agricole și consolidarea economică-organizatorică a gospodăriilor colective. Discuțiile au subliniat că mai mult de 50 la sută din cei ce muncesc în gospodăriile colective în regiunea Constanța sînt femei. Acolo unde conducerile gospodăriilor colective s-au preocupat de antrenarea în muncă a femeilor s-au obținut rezultate deosebit de importante. În gospodăriile colective din Babadag și Valea Seacă toate colectivistele iau parte la muncă.

Tov. Maria Duțu, inginer la gospodăria agricolă colectivă din Nisipari, a arătat că în grădina de legume, unde din totalul muncitorilor 93 la sută sînt femei, au fost obținute recolte sporite de legume. Datorită muncii femeilor, gospodăria a introdus pentru prima dată în acest an plantarea de vară a cartofilor.

Cu prilejul consfătuirii, mulgătoarea Lucreția Ilinca, decorată cu Ordinul Muncii, de la gospodăria colectivă Palazu Mare, și șefa de echipă Maria Udițeanu din gospodăria agricolă colectivă din comuna General Scărișoreanu au împărtășit experiența lor.

Participantele la consfătuire au adresat o chemare către toate colectivistele din regiunea Constanța. Printre altele, ele cheamă pe toate colectivistele să realizeze în decurs de un an cel puțin 150 zile-muncă, să realizeze cel puțin 1.500 litri lapte pe cap de vacă furajată, să crească în gospodăria personală 60—70 păsări etc.

■ În cadrul manifestărilor Lunii prieteniei romîno-sovietice, la stațiunea experimentală zootehnică Popăuți, regiunea Suceava, a avut loc zilele trecute un schimb de experiență la care au participat peste 200 de ingineri zootehniști, medici veterinari, tehnicieni, crescători de animale fruntași din gospodăriile agricole de stat, gospodăriile colective și țărani muncitori cu gospodării individuale. Dr. Nicolae Andrei, directorul stațiunii, a vorbit cu acest prilej despre metodele sovietice aplicate în stațiune în creșterea animalelor și mărirea productivității lor. Datorită aplicării acestor metode la vacile sure de stepă stațiunea a obținut o producție zilnică de 30—32 litri de lapte. Vorbitorul a subliniat realizările stațiunii în domeniul karakulizării oilor, în alăptatul viteilor la găleată, în pregătirea furajelor pentru animale etc.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R.P.R. Apare de două ori pe săptămînă. Redacția: București, Piața Scînteii. Telefon 7.60.10, 7.60.20. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".
Abonamente pe: 3 luni, 5 lei; pe 6 luni, 10 lei; pe 1 an, 20 lei. Abonamentele se fac de către oficiile poștale, factorii poștali, difuzorii voluntari de la sate, din gospodării colective, gospodării agricole de stat și S.M.T. STAS — 3452 — [illegible]